

Feyz Kariha

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

11.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

..Yalnızlık İctihadı

Buğulu pencereden algılayabildiğim kadar kendime bakıyorum doktor..

Ne zaman yalnızlık, şehvetini kaybedip ruhumu köreltmeye başlasa, insanların arasına kaçıyorum bedenimi.

Beden iradesinin eliyken ruh, tek başına paslanırdı kalbin eklemleri... sevmek esastı, sevmeyi vermek en esas...

Bir hakikatten bahsetmeden önce zeytine ve incire yemin ediyor bak yaratıcı.. Biliyor ki kendi yarattıkları somut bir şey olmadan dikkatini inançlayamazlar.

Bir zeytin kadar tazeleyip, bereketlendirir mi dağlar bizi de doktor. Kaçtığımız kadar varız değil mi. Sonra tekrar dönmek istediğimiz kadar var... hangi yeşil bize somut bir dal bahşedecek. Ve tutunmak bizi daha inançlı kılacak...

yalnızlık tanrısından kurtulup, tanrısızlığın özgürlüğünde insanlara döndüğümüzde, güzelliklere gülebiliyoruz.. ta ki ruhlarının elini tutmayan bedenleri görmekten bıkana kadar. tekrar kendimize kaçış noktası bizi ne kadar yenileyebilir...

Doktor, göğü güz temizlemişken bir ikinci vaktinin muhteşemliğiyle olgunlaşma dem vurulması bir şeydir.

Dolgunluğa ve olgunluğa demlenmenin insanüstülüğü... iradenin, yaratıcılığa giden inanç sistemi, tüm sığındığımız tanrıları deviriyor.

Kötü eylemlerin hastalığına hep tutuşuruz, çobanı olmamız gereken nefsimiz çibanımız bizim. Acınmanın ve acımanın yolu bize kurtuluş değildir.

Güçlü olmak kuru bir merhametten geçmiyor. Bu gün fark ettim ki doktor, benim en büyük kibrim merhametli ve samimi olmaktır.

Empatinin dehşetinden öleceğim zamanlar olmuştur. Hakkımı ararken dönüp dolaşip kendime gelmişimdir ortada ne düşman ne adalet kalmıştır.

Benim en büyük kibrim samimiyetim... Bunu aşmak isterim.. Gerçek sevgiye ulaşmak için kalbimin vicdan kılığından kurtulması lazım...

Çoğu din adamlarının insan ezen kibrine ne demeli. Allah'ın kelamıyla hava atmanın adam dövmenin cehennemini kim hakladı onlara.

Bir gün bir gökdelenin en üst katında, cama karşı kahvemizi yudumlarırken korkunç bir gülümsemeye tutulabiliriz doktor.

en gizli gaddar şehvetlerimizin nasıl erdem sözcüklerine büründüğünü duyar üzerimize kahkahalanırız.

İnsan ne zaman değişir doktorum, tüm evreni kuşatan insan... Yüzeysel ve ılık... içimize inemediğimizden soğuk bir ırmak gibi değiliz... o mis gibi o berrak ve ferah...

Tüm hakikate ve karışmış aklımıza geçmişin sebep olmadığını kim iddia edebilir.

Aklımızın başına buyruk fazla derinliği, gözlerimizi kalbimize doğru açmış ve ruhumuzu sığınmacı tanrılardan kurtarmış olsak da, bir insan gibi tekrardan arayışlara sürüklenmemiz sözün hiç bitmeyeceğini gösteriyor.

Sahi doktor ne zamana kadar sevişiriz böyle

Bir mumun cılız alevinde...

Feyz Kariha

.Kardiyojenik

Sararıp bir sızı canımın yanan gizinde
Vasıfsız beklemekten
Mekânsız göç etmekten
Sevmeden yaşayamamak gibi
Ve kalbimize
Dokunmadan pıhtılar atan
Gaip bir aşk gibi
Buradan gidelim lütfen
Çok bekliyorum sevememekten

Kanına girdiğin bir organın anı defterinde
Ve etinden cımbızlar ürettiğin alfabe
Nefes nefese ölüme zarar verebiliriz
Çılgınca üzölme bağlarından
Şalkım salkım şaraplanan hüznün
Yeni baştan onarırsa kimliğimizi
Kaburganı çok seviyorsam doğuyor gibi
Sıcacık bir okyanustan gelebiliriz

Islatıp gözlerimizi
Bir toprağın ağrısına merhem olalım
Dudağımdan adi bir duman al
Ormanımdan ölü bir ciğer
Tomurcuklanan ter aşkına
Ormanlardan sakladığımız tek dal aşkına
Soluduğum bölüme sirayet ettiğinde
Duracak olan kalp aşkına
Islatıp gözlerimizi
Bir toprağın ağrısında müphem olalım

Feyz Kariha

A Kadraj Hatası

Bir cam kırığı hicret
Bilimin şarz damarı (şarz tdk yok)
Öğrendim ki tirenler
Tabutların rüyasında bile var
Şen,
Ölmüş olanın en çok neresinden
Sararsın
Sevdiğin şarkıları
Gözlerinin sahip olduğu gar
Soyunduğun ıslak patika
Ve koynun
Sinesi bir uçurumun
Geceyi bilmeden
Çözdüğün karanlık
Ben,
Bilmem kaç aydır
Bir fotoğrafta uyuyorum...

Hor kullandım korkumu
Korku ki karşı cinsi dehşet
Bir gitmeye tutundum annem hayret hırkasıyla kapıda
Gözlerime kül tuttum
Yakup hala kuyuda, ben duramam
Su uzak, hafiye meczup, ipi tut ve çek
Ah, ne yapsam da ben bu acıyı ispatlayamam...

Sevmek bir kamburu kahraman yapar
Dişlerinde dudak izi olan adamlar
Biraz hapislik yatar
Ne desek olmuyor
Doymuyor göğsümüzdeki har
Yaradan, yaramızı toprağa üflemiş sanki
Yağmura taze çıkan ten
Ve kadavra nezaketi
Neye yaslansak çürük bir omuz,
Kalbine omuzlanamıyorum
Sevmektir bir kamburu kahraman yapan
Vallahi bak budur mevzu, bin kere tekrarlarım ben bunu
Sevgilim sen orda dur
Ben bu fotoğrafı yırtamıyorum...

Feyz Kariha

A Kalbimiz Makbere Gül Koysundur

Peki kalsındır saklı, nasıl ki kuyu suyuna haklı
Kırık bir kova kendini kuru tohumlara sunsundur
Mühendisler hesabı Bağdat'tan
Yokluk bizi iki yakamızdan vursundur
Saklı kalan bir iç organ kadar saklı
Dili çözülmeyecek kadar saklı
Kalsın da bir şiir bizi fikrimizden yunsundur
Aşka bir şüphe tefsir ederek
Çağırdığın gece sabahın ölü teni solsundur
Niye bu kadar diri peki niye bu kadar diri, niye bu kadar diri
Beyaz bir peynire yahut o leziz bilinen helvaya
Bir gövdenin acısı narkoz olsundur
Allah bize bakarken öyle
Allah, bize yani bana yani sana, sen ki saklı bir iç
Sen ki saklı bir ölüm
Saklı bir sevişme
Savaşlardan arta kalan bir sevişme
Allah bizi eve erken dönen çocuklar gibi öpsündür
Ne rabbani bir ruh, ne de rabıtasında saklı bir düş
Şu ağız açık uyuyan ayna
Ensesinde gölgesi bir ağacın
Garipliğin içli şarkısı rüzgâr
Gelsin de bizi saklımızdan yorsundur
Katil gibi durma, sev ve öldür
Keyfine bak, her La incitmez bu kadar
Develer çöle kuş, atlar trenlere kovboy
Bir katil gibi durma! sev ve öldür
Kalbimiz makbere gül koysundur...

Feyz Kariha

AB RH Pozitif

Henüz çocuk yapmak istediğim toprak alın yazısından su yatağına düşmedi. Meğer o, sevgiden daha büyük bir şey duyduğum ola! Çünkü seni seviyorum ey sonsuzluk. Çünkü seni seviyorum EY SONSUZLUK...

1

Eğer ben bir şairsem ve harflerin kalpleri üstünde tepinme cüretine sahipsem... Anlamanın denizine her türlü mecaz panayırları kuruyorsam... Aşk kalemde işe yarıyorsa, sahte bir kıyama duran kalem bir sahtekârlık değilse... Ne avutucudur bu! Gerçekleri isteyen, bir yalandan medetlenmeye mahkûmdur.

Ah, neden olmasın aç ruhu işveli bedenden alıp gezmelere çıkarmam...

2

Allah'ın izninden müstahaklar almışsam.. Dünyayı hoşnut tutan amellerimle, zevk kuyularının kursağında kalmışsam... kırmızı bir bahçeyi kuşların göçüne sığdırmışsam...

Ah, nasıl olur da aç ruhu işveli bedenden gezmelere çıkarmam...

3

Kalbime düşen yaş tanesinden bir gece doğurduysam... delirmenin baldırına duvaklandıysam... Bir yaş tanesiyle ummanı ummana kırdıtıysam...

Ah! neden olmasın aç ruhu düşünceli bedenden çekip gezmelere çıkarmam...

4

Eğer ben aklımın zorladığı kenetlere ve beni kenetleyen şeylere bağırıyorsam.... Sonsuz bir senin peşinden mekanlaşıyorsam... Denizlerin limanından daha büyük bir varış tasarlıyorsam... Benim tasarımım üzerinden ırmaklar akıtan bir nida, aklıma doğru soyun! diye haykırıyorsa...

Ah! nasıl olur da aç ruhu ezilen bedenden alıp gezmelere çıkarmam..

5

Benim aklım bir saat kadranı ise, kum saatine aşık ve kendini boğarak intiharlıyorsa... Benim için bütün kuşlar gök, bütün yağmurlar yer ise, ben bu yüzlerden mütevellitsem...

Ah! Nasıl olur da aç ruhu ıslanmaktan öteye gidemeyen bedenden gezmelere çıkarmam...

6

Ben, göğsümün hududunda şizofren bir sancılanmayı kuş ettimse ve bendime uçtumsa... kalemin kondurduğu özgürlük tacıyla kellemi kalbimin altına koydumsa... ve tüm

bunlarla harflerin yükünü azaltıp, manaların kamburlarını aldım...sa...

Ah! Nasıl olurda aç ruhu işveli bedenden alıp gezmelere çıkarmam.

Henüz çocuk yapmak istediğim toprağı bulamadım. Meğer o, sevgiden daha büyük bir şey duyduğum ola! Çünkü seni seviyorum ey sonsuzluk. Çünkü seni seviyorum...

Zerdüşt ne buyurdu öyle... (Sayfa 213)

Feyz Kariha

Abdurrahman

-Ahmet Yozgat'ın Asuman'ında yağmurlanırken-

Ne yolcu önceydi ne yol Abdurrahman
Yani ne tarikti ne refikti sırasında evla olan
Kim olduğunu bilmeyenlerin bu hususta bir önceliği yoktu
Paldır küldür ilerliyordu tarih işte
Entarisinde binlerce toz, kimin kiriydi umuru değildi
Esef, ah zavallı gök bilimcisi
O kanatlarıyla yaşlı bir gezegendi
Eril bir rüzgar, ahu bir meltem, şiddetle şahlanan baş ağrısı
Dilese güneş gülerdi yüzüne, esmer bir havuz olurdu teni
Dilese bir tay kadar hafifti, ve deliye dönmüş huri gibi cennetkar
Güvercin gerdanlığına dokunmak da vardı zifaf karanlığında
Ve fütursuzca girmek toprağın kınına
Ah gök bilimcisi, ah, geceyi okuyan harami
Hangi ansiklopedi ciltleyip assın boynuna şimdi bizi...

Cesedimiz Abdurrahman, cesedimiz mağara kapısının nazlı örtüsü
Rüzgarın efil efil sallandırdığı narin beyaz tül
Gariplik magmasında çağ atlamış ejderha
Yavrum, ben seni seviyorum vallahi bunların hiç bir önemi yok
Ben seni seviyorum intihar etmek nedir öğreniyor şi'ra
Hünerli bir tandırdan yeni çıkmış gibi yüreğim
Sıcak, kabarık ve hesapsız duruyor sana bakınca
Saçlarının döküldüğü yerde matematik başlıyor Abdurrahman
Bilimsel bir gerçeği yok etmek başlıyor
Ellerinde hazar denizi gibi bir rüya
Ateş almaksa namusun kılcallarında
Ben seni seviyorum vallahi gerisi girmiyor hiçbir anlama...

De ki nedir, yaşamdan ölü halı toplayan sokak seyyareleri
Yolda hunharca yuvarlanan eskiciler
Hüsban yaylımında çevreyi temiz tutmak
Öldürülen bebekleri Allah'la açıklıyoruz da Abdurrahman
Elinde silah tutan çocukları neyle açıklayacağız
Hangi aklın hizmeti dünyanın karnında yara deşme işleri
Neden geometrik bir şekille kırılıyor kalbimiz
Yuvasından iyileşme çalan em
Yaramıza bakıp nasıl keyifleniyor
Huzurunda seviştığımız yalnızlık
Allah'la kul arası bir ücra
Sen git avut göğünü ezoterik mavi bir tavanla
Nasılsa ben seni seviyorum
Seni seviyorum lan oğlum seni seviyorum
Kün! fe yekun sonrası nasılsa...

Feyz Kariha

Abdurrahman Bilmem Kaçyüzü

Yalnızlığın kaçınıcı yılındayız Abdurrahman... Tebliğini kurda kaptıran ebabil kadar dış damlıyor insanlığımızdan..

Herkes kendi kalabalığının yolcusu. Herkes kendi ömrünün kalabalığı... Şimdi ben, alıp kafamı, koltuğun sol yanındaki beklemeye koyuyorum.. Senin önünde duran sehpa bir çay bardağı kadar kızıla ıslak duruyor... Bak, ellerini mutlu savaşın son kurbanı gibi görmeyen boynum, dizine kırık.. Seviyorum çok, bu bir kasabı etin sarhoşu yapar. Biraz daha aç sesini müziğin. Bu kıyamet buraya az. Bu kıyamet buraya az...

Ansızın cenaze oldu bir yeşil bu sabaha, Abdurrahman. Yemyeşil... Benim kırmızım geceye kapkara bir yorgan... Çok kırmızı bu siyah... Ölüyoruz kimse girmiyor kefen cebine. Bu ten, bu insan istifi, bu yara bere palyaçosu, bu kendini bir biblo gibi yalnızlıkta vitrinleyen.. Ölüyoruz kimse sinmiyor kefen terine. Ezilen çimler, galaksilerin ayıbıdır Abdurrahman. Tebliğini kurda kaptıran ebabil kadar dış damlıyor insanlığımızdan..

Senin kırıldığın yerden ayık bir bardak berraklığı ile Allahuekber.. Kalbin... Senin o Allah işi kalbin... Aydınlığa muştı gibi yarı baygın gözlerin... Sen iki dağ arasına kurulmuş uykulu bir hamak... Ben, sargı bezini aldırın iyileşme gibi toprağın yumuşak karnına sarılıyorum.

Seninle kırıldığım terden filizlenen cenin umutlar. Yeniden doğmak karmaşasında deri değiştiren gözyaşı ve keder... Seni seviyorum lan olm seni seviyorum... Yaraladığın yerden itinayla Allahuekber...

Ben sana bir garipliğin kasıklarında duyduğu hazzı anlaşılır bir sakinlikte anlatamam Abdurrahman... Geceye ramak kalmış bir ağzın kurduğu hayali... Suyun sıcak iklimlerden kalkıp gelmesini... Allah'ın aramıza koyduğu alnı bir Sümer nakışına sunmayı, ölü pabuçların iskeletlerinden yol yapmayı, ateşi yükselmemiş ağaçları ve kendi kalplerini kırmak için nefes olmuş neyleri.. Ben, sana içinde olduğum bu sakinliği, anlaşılır bir sakinlikte anlatamam..

Herkes kendi kalabalığının yolcusu. Herkes kendi ömrünün kalabalığı.. yalnızlığın, Yalnızlığın kaçınıcı yılındayız Abdurrahman...

Feyz Kariha

Abdurrahman Sen Allahın Kulu Yani

Sen yokken biz, sakat bir atın sırtında gecikmiş savaşlar veriyorduk Abdurrahman...

Biz, mahrem duyguların çekilmemiş perdesiydik
Ne dilense hükmünden önce
Beklediğimiz yolcunun kısmet haznesinde
Birkaç yetim ve bir miktar peşin anlaşma vardı
Bizi tazeleyen ateşin edebi uğruna
Sahte ışıkların altında ezilen kenti, kahraman ve
Ağlamanın ter basıncında temmuzu arkadaş ilan etmiştik
Sen, dirseğini dayadığında bir cama
Aksinde hızırvari bir bakış belirliyordu
Kendi yaralarına koşuyordu geçmişindeki nakış
Bizi bağılandığımız yerden kesmişlerdi Abdurrahman
Biraz yağmur ağlamayınca
İhanete
Çocuğa
Ve toprağa
Yaralarımız kavuşmanın ertesiydi...

Sen dayanılmayacak bir güzellikte
tam da ortasındasın nefretim. Gençliğimin kucağında bir çağ, adını sayıklayarak akıp
durulduğunda ağlıyorum. Diyorum dünya bu kadar ve dâhi kıyamet....

Feyz Kariha

Abdurrahman'ın Kalbe Dokunmasıdır

Sensizliğimin hiçinci yılındayız Abdurrahman. Seni en son kalbimin krizinde gördüm. Doktorlar kapıları kilitliyorlardı kaçmamam için. Nefesimin ayak seslerini duyuyordum kapalı kapılarda ve duvarlarda... Monitörde içli bir nameyle, çizginin düzleştiği yerde bana kapıları sen açtın. Dışarıya deli gibi koşuşum ve karlar üzerinde beni babaannemin karşılaması seni biraz unutturdu. Oysa sen geceler boyu kalbimin hem kriz noktası hem kurtuluşuydun..

Şarkı bitiyor Abdurrahman, lütfen biraz daha dayan...

Üç beş kuruş kazanmak yerine, bu ağrıya hala şiir yazıyorsam
Tabutların da bir midesi olduğundan
İstemiyorum hiçbir dergiye çıkmak
Sızının toniği bir kozmetik kalp
Durmadan geriye bakmanın baş tutulması
Ben yaşayamıyorum bunuN nesini anlamıyor insanlar
Ağır uykularım yok, belki biraz ihmalli rüyalar
Fikir tutmaz derviş şarıkları
Rabbenasına sığındığım içli bir şarkı
Aman dilediğim ağzının küçük kuyusu, ağzının küçücük bir kuyusu
Aman ki el aman!
Nasıl bir şevilmek bu sendeki, kalbimde şavklanan
Kim olduğumu ikimiz de bilmiyoruz, belki biraz ihmalli rüyalar
Delişmen bir yakınlık tasarlıyoruz menzilimiz dünya
Sen omuzunu verip bir atın sakatlığına
Vurulmayı bekliyorsun denklemsiz bir panayırda
Kalk, ocağın altını yak, bileklerimizdeki gaz kokusunu bastırısın
Tüm bunlara ölsem senin de gönlün bulanır Abdurrahman.

Acının bel kemiğinde kuduran tahammülsüzlük
Ellerinin, açılmayan çiçek küskünlüğü
Allah'ın yanından yeni gelmiştin Abdurrahman
Yüzünde utanmayı bilen bir dudak süsü
Allah'ın yanından yeni gelmiştin ve
Ruhundaki kundak kokusu ruhuma işliyordu
Sen sol cephesinde gövdemin
Azimli savaşlar veriyordun
Marstan yaşama hevesi gibi bahsedişin
Kavram tahtını yerle bir edişin
Tırnakları ojeli kısaçaları boğazımdan def ediyordu
Etine çizili, zamanın en gösterişli saati
Sevişsek biraz denecek öfke
Sevişsek, kerbelalı kanlar devrinde...
Fi sebilillah'lık bir şey olalım artık Abdurrahman
Yol ki hassas bir zar, tek vücutlu bir gazâ
Gelip isteseydin güneşten beni
Deseydin işte bu benim od'luğum
Ne zarar verir ne azaltır senden bir şeyi

Şahit olsun ki yer gök ve küllü bedâ
Ne zarar veririm ne azaltırım senden bir şeyi.

İnsanlar ezilmek içindir kalbimin garip kuşu
Ve sevmektir elbette bir kamburu kahraman yapan
Biz yaşayamıyoruz bunun nesini anlamıyor insanlar
Kelebeğin ışığa son yanışı gibi
İşte! Güneşin soldurup yıprattığı o beyaz tül
Marsı da taşıdılar Abdurrahman
Maviyi yarıp gelen şu bakir kan
Ah! Bizim şarkımız da
Azrail'i yaşatan temayüllü bir can...

Feyz Kariha

Abdurrahman'ın Kalbe Dokunmasıdır 3

Özlemek ülkesinden öldüğün yere bakalım Abdurrahman...

Gariplik mertebesinde içli bir şarkı
Kavradıkça kavradı zamanı akışından...
Cebir'inde sızlayan bir sayı gibi
Ne yana dönsem
Katkı sağlıyordu özlemenin inşasına
Yolların geçip giderliği
Ne desek, zarfına boş aslında
O yakıcı Ağustos sıcaklığında
Yakışıklı bir rüzgar gibi esişin
Taze yara izlerinde başlattı serüveni...

Sana baktım Abdurrahman
Sana kendi kalbimmiş gibi baktım
Kaybolan çölümmüş gibi arandım izlerini
Bin güzele bakabilme hissiyatından daha büyüktü
Gözlerinin tek başına ayetliği
Sana batkım Abdurrahman
Titreyen bir suyun başında
Kendine akan çöller daha cazipti oysa
Baktığım yerden kendini içmeye başlayışın
Daha yakıcı bir gezegenden gelmiş gibi suya aç
Eritiyordu tavında o sefil garipliği...

Sevilirdin, sevilirdi gökyüzü
Avlusunda hür takılan kuşlar
Hayalimdi ki yattığımız dam
Çökmeden kabre, şahlansın.
Harmandan terimi çal Abdurrahman
Sofraya gelmeyen o masum taam
Memleket bildiği yokluğu
On iki bin alemde edindiği yetkiyle yıksın.

Çoktan buluğa ermiş bir acı gibi bakmasaydın gözlerime
Çoktan kabuğuna kavuşmuş ve ayrılmış yara gibi
O gözlerinin beni hizaya getiren ayetliği
Kanımdan bir can doğuracak su ile
Allah'a beraber gitme garantisinde.....
Neyse! bak ölü kuşlar Abdurrahman
Ne iyi de uçuyorlar susmanın endişesinde
Gariplik mertebesinde içli bir şarkı

Cebir'inde sızlayan bir sayı gibi
Kavradıkça kavrasın zamanı akışından

Feyz Kariha

Abdurrahman'ın Kalbe Dokunmasıdır 4

Sonra döndüğüm o boşluğu kalbim bildim Abdurrahman...

İntifasını kaybetmiş kuşların tesellisidir dünya
Saçlarından asılmış rüzgâr medeniyetleri...
Koşmayan atların varlığı gibi depreşen naz
Yaşamaktan ezberlenmiş bir kitap gibi
Yazgıdan geçirir
Ölmeyi
Eylemi
Ve
Kimsesizliği...

Mevsimler hükmünü sürerken dar ağaçlarında
Görüldüğümüz acının adı eylül olsaydı
Umuda koşardı ferman, küstah bir kışın karşısında
Hiç izlenmemiş oyunlar değildi bunlar
Oysa acının kulağına okunan ağustos
Kasıklarımıza saldığı yangın yeriyle
Devlerin küçücük kent hayalleri kurması demekti.

Aşkı Kimden öğrendik Abdurrahman
Sonra ayrılmayı, sonra o koca kimsesizliği
Yanaklarımıza nakş olunan bu ıslak patikadan
Yeniden ve yeniden beyhude yol yapmayı
Kimden öğrendik sen vadişine ulaşmasın diye
Kınından çıkmış bir mızrağı
göğsümüzde saklamayı.

Granit zamanların yonttuğı hayal
Evrenin kalbinde yosun tutan mesut taş
Buzul çağın en hareketli dalgası sensin tamam!
Beyaz boğazlı kadınların akmaktan korkmadığı
Kabul ettim tamam, senin gezegeninde o taş mahal
Bende çıldırtan mevsim geçişleri
Ve dar ağacında sallanan kıpkızıl bir an.

Yağmur görmemiş topraklarla bir ormanı hırpaladım Abdurrahman
Meydanlarda canı sıkılan bir sloganın
Gidecek evi olmaması demekti bu
Marifetli kadınların ateşi annelemeleri
Süt düşlerinden doğan çocuklar kadar
Ve yazdan kalma sarhoş bir ikindi gibi

Seni bıraktığım o yerin oyuğu
Çölden mütevellit bir kalbin boşluğuydu.

İrtifa kaybetmiş ruhların tesellisidir dünya
Saçlarından asılmış rüzgâr medeniyetleri
Koşmayan atların varlığı gibi depreşen naz
Yaşamaktan ezberlenmiş bir kitap gibi
Yazgıdan geçirir
Sevmeyi
Seni sevmeyi
Ve
Sensizliği...

《 Temmet》

Feyz Kariha

Abdurrahman'ın Kalbe Dokunmasıdır 5

Her yaraya hemen kabuk bulunmaz Abdurrahman
Ve sadece uçmak için değildir martılar...

Erkenden uyanmış makber gibiyim bazen
Bazen geç kalmış bir fetva
Gözden düşmüş hisli bir bulut gibi
Yağmurunu aramakta toy
Ve Yeryüzünün kamburunda
İçmemiş hiçbir tuzun ağzından denizi.

Bilinsin biz kırmadık kalbini mürekkebin
Beyaz yataklara meylini görmezden gelip
Kurak cümlelerin açmayan ebrusu yapmadık
Karanlıktan öğrendik ne de olsa her şeyi
Neolitik çağdan beri
Dost bildik ateşi ve aynı oranda plastiği.

Senden bahsetmeyince hiçbir şiir yürümüyor Abdurrahman
Hiç uyumamış ölü, zamanında verilmemiş cevaz
Ne fark eder mürekkep ölmüş kahrından
Buğdaydan doymuş bereketli toprağın karnı
Senin şu çehrenden akan naz
Şu, dudağının kenarında yürüyen kiraz ağacı
Ben bilirim ki trenlerin yolundayken sen
Ruhun ipe asılmış bir çocuk avazı.

Tanrısını unutmuş mabet gibiyim bazen
Bazen bahçesini kaybetmiş bir ağaç
Ne yana dönsem dünya batıyor avuçlarıma
Sana doğru koşmanın imtihanı belki
Yeryüzünün kamburunda
Ansızın kaybetmek sevmeyi.

Her yaraya hemen kabuk bulunmaz
Ve sadece uçmak için değildir martılar
Rivayet olunur ki aşktan delirmiş bir gömlek
Usul usul yağın bir hasret koşusunda
Vuslatı yenmiş sayılmaz.

Feyz Kariha

Abdurrahman'ın Vatan Arayışıdır

Kendini yaralayan bir şifacı gibi bakıyoruz acılara Abdurrahman... Ülke yerinde dursa da yer minderlerinin hep birden kalktığı horst eylemi, göğüs kafesimizde yurtsuz kalmayı bize kanıksattırdı... Yaşlanmak gibi mahcubiyetlerimiz var bizim. Bir dağın eteğinde ılıman bir kuşak olamamak gibi mahcubiyetlerimiz... Bedenleri böyle terkedip giden nedir, nedir necidir bizi bunca yok edebilen katil zaman...

Kendine yol çizmişliğini seviyorum Abdurrahman. Kendine bir yol çizip o yola koyulmamanı seviyorum. Renkli dünyaların kalemlerine özenmeden gür bir yol çizip, durak denilen bir olguyu, o yolun baş mimarisi yapmanı seviyorum.

Senin serçe parmağında ağlayan ağacı, ben toprağıma düştüğü kadar bilirim. Geceleri kesilen elektriği hem arayıp hem aramamak arası, relikt bir bitki gibi. Gece... Başın ağrıdığına yaşlanabileceğimiz akifer tabakası olsun yatağımızın. Limanlarla aramız uzak ve soğuk dokunabiliyor hala umurumuza... Bugün çok üşüdüm örneğin Abdurrahman. Ayaklarımın hızına kalbimin yetişemediği yerlerde aksi bir durum. Limanlar... limanlarla aramız çok uzak. Beklemek nedir bilmemek gibi demirsiz pamuktan bir yapı. Terlediğini görebiliyorum, yüzerken ve ağlarken bir suyun başında, tabiata müderrislik yaparken. Herkes bilir, sen de bilirsin ki su, terin aforoz edilemediği bir yerdir.

Bir şeyleri halletmek geçiyor bazen cesaretimden. Gülümsüyorum, bir dudağın yaramazlığı kalıyor bu. Gözlerinin fetvalığına aç bir günah gibi debeleniyorum sonra. Yer yer sevimli yer yer ateşten bir ferman gibi bakışın benim dünyayı görmemi sağlıyor. Eteğıme yapışıyor çocuklar, bir rahmin yetimi çocuklar...

Ellerin diyorum Abdurrahman, ellerin... Ellerin, icazetini almış şefkat, işinde mahir, her şeye rağmen kadar...

Feyz Kariha

Açık Yara Farkla Yazılmış Mektup

Boynunun sarılmak kokan yerinde bir martı çığlığı
ellerinde mevsim eriği bir çiçek
tuza basıyor yaraların tadını
tuza basıyor maket denizlerin, çubuk krakerin ve çayın
pembe bir kitapta toplanmış olan Sabahattin Ali'nin
küçük kızların ve ablalarının
yara alan yanlarını...

Lal kesilmiş kayalar kadar sahilciyim
sulara girmiş kızıl bir güneş kadar cüretkar
paramparça olmak nedir bilmeyen kum
tıp ilminden damlayan narkoz
hüznün kollarında vasıfsız kalınca
sevişmeden vazgeçmeye kifayetim...
harp diyarında cennet kalan mektuplar
bilmem ki bu kitap kahramanları
neden yazarlarına aşık olmazlar...

Bak sevmek gençliğime zor kullanıyor
şimdi bilenmiştir ayrılığın hevesi
ve her şeyi kendinden bir anne sanıyor
tükeniyor sana bereketli sermayemin iksir çilesi...

Ormanların olurdu koşmalarına kör bağlayan
hazin sonların öldüren sevinçleri
kayıpların olurdu ellerimden geçip duraklara sığınan
nerde perdesiz bulduğumuz gövdemin gölgesi...

Artık aşktan munfasıl sefam
tuz bastığın yaralar kendi sahilinde
annemin solmayan kasıtlı güzelliği
kapanmayan bir çekmece gizinde
al beni senden geçmiş gibi yap
al beni bu dünyada bitmiş gibi yap
bana saçlarından kalan kırıgın bir naz
işte bir yutkunmanın aevlenen şemleri
kopmadan fırtına.... mezarla azarla beni
ve martılardan susmasını hadsizce iste
annemin solmayan kasıtlı güzelliği
hala içimin çekmecesinde...

Çölden gayri leylaya inanmadım ben

içimin tufanında arta kalan çölden
sıratı koydum kavuşmaya oradan sana geçilir
hançer bildiğin ağrıyı al sapla bana
boynumun sarılmak kokan yerinden
susuz kalmış bir martı çığılı yükselir
ölmedim yeniden doğmazsın diye
ölmedim yeniden sevmezsin diye
oysa sevmek gençliğime zor kullanıyor
sıratı koydum kavuşmaya
sevgilim yaşadığın tende trenler geçmiyor...

Feyz Kariha

Açık Yara Farkla Yazılmış Mektup 2

benim şuurda bir intihar şiirim vardı nereye koydun anne
altına Allah'ın yerini yazmıştım...

bileklerimden akan gusül suyunun keskinliğiyle
bismillah
yeniden doğmaya vakti yok kalbimin
nefesimi tutsam
sesleri yükselecek şelalede ağlama
bir okyanus
bir toprağa aşık olsa
elimden bir şey gelmeyecek
kapı bile kaçıp giden kilidine küs
evlerden irak bir mektup gibi koşarken aşk
idam kesilir inancıma
gölgemi sınıyor sıcak
terim soğudukça
bir dağ hamağına koşacak
çok seviyorum bu benim kalbim
sustuğum jiletle korkularım akraba
ne kadar ölmek duruyor güzelliğin
ne kadar engelli bir kuş, uçmaya
kavuşmanın havliyle
bismillah...

ansızın değildi kalbimden geldi ve ben seni terk ettim
bir kerahet vaktinin bağrında
çölün suretine bürünememiş mecnun
kalbinin kursağında leyla
ben seni terk ettim
Allah'ın emriyle yedi kıratla
okuyup üflediğim
kuşların kanaat çırpınışları
cevşeni göğsümde
üç talaktan yedi ceddine
sulanmış orman arsızlığı
gün görmüş güneş
alnımda mazi yakarcasına
ben seni terk ettim...

yatkındım çölden mütevellit gövdene
acının öpülmemiş omuzlarında su olmaya yatkındım
kula mesnetsiz geliyordu tutunmak bir ilmeğe
ben bir başlangıcın ağzında son atılan topraktım...

benim şuurda bir intihar şiirim vardı nereye koydun anne
altına dünyadan gidilmez yazmamıştım

Feyz Kariha

Açık Yara Farklar

" Resulullah süper bir insandı.."

Birbirlerinin aralarına fark güzelleyen adamlar
Beyinlerine doğru romantik bir kalemşordur
Ben hiç öyle değilim
Uykularındaki sayıklamalarına bile
Tekabül edemem bilirim...
Onlar birbirlerinin yoluna çıkarlar
Ben hiç yola çıkmam
Resulullah'tan başka gerisini de tanımam
Ancak Azrail beni hep yolda görür
Görür ve bana ağzımın ortasına çarpacakmış gibi bakar
'Bekle kızım bi gün alıcam seni!' der gibi, tehdit sallar gibi
Biz kelimeyi tevhitte dövülmeyi biliyoruz oğlum' derim bende ona
Sen Allah'ın meleğisin çok pardon ama
Sevgilime yazmadım Sana yazdığım kadar
Sen dayımın yanında 3 gün otururken öyle annemin kalbine kıya kıya
Ben gömmedim diye seni doktor raporlarına
Şimdi oluyor mu bu
Oluyor mu yani cana kıymak
Onu boğazımızdan söküp almak...

Ben, Ah Muhsin'i rüyamda görüyorum
Bir tekerlekli sandalye olarak rüyamda görüyorum
Diyorum ki: üzülme bak beyaz elbise bende
Her mezar kanser kaldırmaz bak benim tenim daha taze
Upuzun bir yol... Öyle ecnebi filmlerden fırlamış gibi güpgüzel
Amerika cennetten düşürülmüşse çok üzülürüm
Çok üzülürüm Paris Venedik ve dahi yeni Zelanda
İstanbul küflü bir mahalle kalır zira arkada bir uzayda
Ben Azrail'i bir kez görsem
Ah bir kez görsem
Özlerim tüm hatlarımla...

Anneme gelmek istemiyorum o yaşıyor
Anneme gelmek istemiyorum bu konuda en güzelini Ali Lidar söylüyor
Ben her gece 112'nin kalbini yokluyorum annem yaşıyor
Gözlerimin önünde nasıl da kocaman bir korku
Nasıl da kahramanca ağlıyor
örneğin yalnızlık, örneğin ölmek
çok acıklı oluyor zira anneleri gömmek
çok acıklı oluyor ve sesi yükseliyor bir hiçliğin
annesi yaşayınca da mutlu olamıyor yazar
çıkıyor kokusu sabunla kimsesizliğin...

Resulullah insanlarla arama ortak bir nokta koydu

Ben Şimdi buraya Resulullah yazıyorum
Yazım hatası veriyor hiÇ hicapsız Word
Oysa S.A.V demeliydi
Ben de sağ tuŐ ile hay hay demeliydim
Ümmettik sonuçta onlar da Allaha inanırdı ben de
Annem de Đok Müslümandı ĐokĐa salavat
Allah'ım hiÇ yüzüm yok... sıratı benim gözyaşlarımdan yap
Annem geçsin Muhsin geçsin Alper geçsin ve dahi Ali
Sonra o geçsin öyle güzel, öyle afili, öyle cömert, öyle tüy, öyle serĐe, öyle acıtmadan
Sanayım ki canım cennetine ersin
Har ehline hor bakmadan...

Yahudiler Đok acımasız, yediler diye en büyük kazığı Cebrail'den
Tüm anneler ise Allah'ın bir rahmeti Rahimliğinden
Kudüs Muhammedi seviyor diye böyle paylaşılmaz
Ben seni seviyorum diye böyle paylanır bir mecaz
Resulullah gül cemalini çevirir mi bilmem görse bizi yolda
Biz toprak olalım yoluna, andolsun ki sen bize peygambersin
Bütün Đocuklar babaları yetim kalsın diye seninle gelsin
Sen başlarını okŐamadan mübarek ellerinden tutup da gelsin
Ben hiÇ yalan söylemedim kendimden başkasına
yalansa Hz Ömer'in korkusu beni terbiye etsin
Andolsun ki
Ve ĐokĐa hamdolsun ki
Sen bize Đok süper bir peygambersin...

Feyz Kariha

Açıl Susam

Ebkem olma çocuk
Ebkem olma
Düşlediğin kelimeleri
Haramilerden duyma

Hangi kalbin ilhamı yok ki
Hangi akıl karihasız
Hadî sende bir sükût kır
Yedi düvele mantıksız

Elini dilini yıka çocuk
Elini dilini yıka
Yüreği gusül etmişlerden
Bir şiir çalacağım sana

Feyz Kariha

Ah..!

şuramda çakılı bir istanbul varsa
uçakların izbe izbe uçmasındandır
rahminde yorgunluk düşsüzlük
ve aşksızlık büyüten otoyolun
geniş bir okyanusa benzeyen yüzündendir

Şükrü Özmen

şuramda islenmiş bir kuytu varsa
kentini gri bacalarındandır
sokaklarında hırsız rüzgar kesmeleri
ve savunmasız büyüyen mücadele
kimsesiz olmanın yorgansızlığındandır...

yastığının asfalta yakın konumlanması
gecenin üçüne tekabül eden onca araba vızırtısı
uyursak son durağa gelmişiz demektir
tez ölelim lütfen
mezarlılara naçizane ekmek parası...

gitmeyip kalsan göreceksin
ağaç diplerinde neden şimşekler beslenir
eline yüzüne sürdüğün fotosentez yeşil
ağlayınca nasıl baharlara bilendir...

baktıkça maviye, ıslak bir küf kokusudur
inancımızda sızlayan kırmızı kilise
ama göğe yakındır, göğe çok yakındır
bir kartal bir katedral, bir kartal bir katedral
sonra bir minare çıkıp hepsine çelme takar
dört kere Allahuakbar ...!

aslen nereliysen gözlerin o renktir
kalben nereadaysen bakışların o
kalemin rehin tuttuğu bir kağıt
kalkıp sana mektup diye gelirse
bir sokak adını değiştirmiş demektir...

insan alak bir parça
bir parça su
biraz kemalat göster ve er
seni daha fazla yakışıklı gösteremez hiçbir berber
ruhun arzuladığı en efdal urba
biraz keder biraz acı eder...

şuramda sisli bir uğultu varsa

tam şuramda
kuşlar dahi uçamıyorsa
ah...!

(ruhuna el-Fatiha)

Feyz Kariha

Alfabe

-İsmet Özel'in Amentüsüne meyan kökü basarak-

Bazı insan
Ceviz adamdır derdi babam
Bu sözün ne denli küfür olduğunu hala bilmiyorum
Ama bir bahar akşamı
Kalbimden kesince duvağı
Dilimi kemiğinden daha gür bir küfür kavradı
Aktı gitti bir incinmişlikten
Akıp gitti ademden serüven
Şarap görmemiş bir mahzen
Aşk diye kendinden geçmişliği sürdürdü tenime
Ateşlenmiş bir alnın annesi değildi elleri
Bir bahar akşamı çok sancılı
inanmak düştü göğsümden...

Fırat'ın insan yuttuğu çağda
Emeklemeyi dünya bilirdi babam
Ağaçlarından derman açardı kayısı
Gölgesinde biriken hayal kuşları
Daha ileriye gitmek için umuda gerek yok
Ev üstüne ev yapmak bir matematik hesabı
O yaşlarda babam
Tepeden tırnağa bir terk edilmişlik isyanı
Kimseye kızamıyor insan
Dönüp de hiçbir mevsime küsemiyor
Kirlendikçe ezberlenen bir astardı benim yüzüm
Sahifelerce susmuşluğun
Göz göze gelmemişliğin satır arasıydı
İlyas Salman'lı filmlerde babamın anılması
Hoş geyiklerden gülmek çalardım
Gülmek çalardım utangaç ve munfasıl dudaktan
Geçsin diye kalbimin ağrısı ...

İnsan
Kendi alfabesinde kul
Kendi kulluğunda elzem bir ağıt, har içre şiir
Ülkesinde ağlamak denizi
Kamburunda şişman bir devir...

Bu dünyanın sarayları boş derdi babam
Elinde secdesi, fakirlik bu derdi
Secdesi olmayan açtır, çıplaktır ve dahi yoktur yatacak yeri
Fiil çekimleri gibi son sırat bir geçiş

Bak işte Şu acıdı, Şu acıyor, Şu acıyacak!
Dünya kendi içine doğru işlenen bir telkâri
Hızla yol alıyor her Şey yaylım ateşi gibi
Kendini tarımlayarak...

Bir bahar akşamı
Acının baldırından düşünce duvak
Ve Yüzünü gördüğümüz ağustos
Sıcak tutmayınca terimizi
Kendi zehrimizle ısırđık ümitsizliği
Neyi tagut yaptıysak kalbimize
Yıkamadık.. yıkamadık ebkem oldu aşk
Fıtratında ölmek yatan insanın
Yar sinesinde kuyu kazmasına hayret
Hayret, inanmak cinnetine Őerefli bir çağın...

Sıkı düğümlenmeli derdi babam
insan ve Allah
İnnâ lillah
İnnâ lillah
innâ lillah..

Feyz Kariha

Allah'ın Rahmiyle oğalır Evren

Nicedir doğumları gle banıp kutsamaz kadınlar
Buna rağmen cenin dualarına tamah eder
Sağlarını tarayan kısır balıklar

Değil mi ki
En şuh ssn toprağa sürüp
Kendi suyuyla kendini kirletirken insan
Yarattıklarını ayetleriyle yıkayan
Her mabette rahman ve rahimdir
O vakit
Gl dikenlerini rahme bastırđında
Gök boşalmalı
Yer doğurmalı
zlmeli balıkların belikleri
Ve kadınlar
Aşkına düştükleri kadar sevişmeli...

Bana gelince
Adem'in havvayı doğurduğu günden beri
Yüreğinin kilidinde
Rahmi yırtık bir ocuğum
Dikiş tutmaz hiçbir nefesim
Oysa
Allahın dokunduğu rahimlerde büyümektedir aşk
Ki aşk
Suyun insana
Teri nisanın yağmura dönüşüdür
Bilirim...

(yazarın ruhuna el-Fatiha)

Feyz Kariha

Amin!

Rabbim o beni yeni bırakmıştı
Bir katile gıpta ile bakmak farz gibi çökmüştü hırsıma
Bayramlık ağızlar çocuklara göre değildi şekerse aşka
Rabbim ben sana bir ara tanrı dedim affet
Tüm tâgutlara kafa atayım o'nu da affet...

Alfabetik bir hayat sürecinde
Peltek bir ağızla susayıp
Cilveli nokta gibi durmak bir harfin cemalinde ve
Azı dişlerin yardımıyla âminlemek duayı
Olağan bir yaşamın konforundan olsa gerekti
Rabbim cumartesilerimize hazır nimet bahşet...

Gün gelir çingeneler de uyur beyaz yataklarda
Plastik güller anlamaz bunu
Bir gözün rimeli soyut bir resme âşık olunca
Kalkıp gider suyun boğazına takılan kuyu
Rabbim lütfen bunu sevgilime ve kanserli umuduma bellet...

Trenler öter kuşlar gider
Puslu bir gelecek düşer fotoğraflara
Bir kitap vururken bir gezegeni
Zamanın silahına yerleşir gelişi güzel zamirler
Öfkeliyim öfkeleneneceksiniz öfkeli
Rabbim sen sabrı tüm azalarımaya ellet...

O beni yeni bırakmıştı
Şiir vardı
Ötesi bir salıncakta
Saklambaç oynamaktı
Rabbim şu kalbimi biraz genişlet...

(yazarın ruhuna el-Fatiha)

Feyz Kariha

Annemi Uyuşturmayan Morfinleri Bana Vurun

Bu gün uyuşturmadı annemi bir morfin
Onu bana vurun!
Biraz uyursam daha az katil olurum
Öldürdüğüm karıncalar ellerimi kana bulamıyor ne güzel!
Çok katilim ama ne iyi katilim
Korkuyla terlikleyip sonra yasını tutuyorum ölü kelebeklerin...

Annemi uyuşturmayan morfinleri bana vurun!
Gözlerime ölü rabitalar çekerim
Bi dünya kafam mezarlık olur rahata ererim
Kuşların delik deşik ettiği mavi şilteye uzatıp ayaklarımı
Ezberimden beynimi inkar ederim...

Milletler arası konuşamadığımdan dolayı
Ağzım ankesörlü ama yine de konuşamadığımdan dolayı
Bana o morfini vurun!
Bir kediyle beraber karşıdan karşıya kornasız geçerken
Şiirlerden kendime bir mide seçerken
Mukaddes bir hicran acıdan faiz alırken
Ve düşerken borsada maske
Alın beni
Alın beni de o morfine acı diye koyun!
Fiyakası olsun ruhumun...

(yazarın ruhuna el-Fatiha)

Feyz Kariha

Aşk' La Dur..!

Ömrüme delilik döküyorum
Aklımda kevser damlası gözlerin
Senin adın var leyla aşktan yana güzelliğin
Leyl ve ay hep şiir sunar sana
Bense kelime çürütüyorum yürek oyunlarında
Ölünmez sulara çırılçıplak bölünüyorum

Kardeşlerinle el ele görüyorum seni leyla
Aslı şirin züleyha
Neden tek ben çemberin içinde
Çember ki benim içimde
'aşk şatarım meşk şatarım leyla sevmiş ben bakarım '
Yüreğim kimin elinde..

Hep ardına bakması gereken benim
Elleriyle yürek satan piç doğumların ebesi ben
Kalbinin kasığından acı içen
Kız kulesinde marmara çeken
Bütün koşuşturmaca benim

Altı üstü aşkı be leyla üstü altı aşkı
Tepeden tırnağa bana bulaştı

Üşüyorum çöllerde
Havalar hüzne soyundu
Aşkın körpecik derelerine
Beden bataklıkları yumuldu
Bu nasıl iştir leyla
Kudurması gereken senin yüzü soyundu

Hicretler senden geçer leyla
Yüreğine binen yoluna saf olur
Sıkıştır bizi leyla tüm safları sıkıştır
Aşkı kılmak cesedimizi doyurur

Aşka hayır sloganlarını yırtıyor sol yanımda
Mezesi bozuk vuslatlarda tat kokluyorum
Yar elinden uçurum biçmiş tenime
Ruh boşluğumdan soyuluyorum

Sen aşkla dur leyla
Sen aşkla dur
Aşk ki bana la
Aşk ki bana ihtarı dur

Ki durmamaktan korkuyorum...

yazarın ruhuna el-Fatiha

Feyz Kariha

Aşkımırak Raks Dersleri

Ekime ve nisana

İnsan soluyan tüm fitrata

Yaprak yaprak dökülmüş olmanın sarsılmaz erginliğiyle

Hesapsız savruluyorduk

Seviyorduk hiç acımadan ve aç kalmadan

Mecnundan göl çalıyorduk

Kafka'dan ruh

Ruhu vardı acının, karanlık ve kedi

Yara alıyordu kendi kafesinden

Pluto'yu kim astı bayım

Kim öldürdü gözlerinden

Ne istedi anlatıcı bir kara kediden

Yara çürür, duvarlar kapanır, yara kapanmaz

Ve ağlar bir kadın cesedi, pluto üzerinden

Mecnun kendini çöle kilitledi diye

Leyla'nın aşk diye kimlikleri oldu

Mühendisler çıldırıyordu, hesapsız sevmek karşısında

Bayılıyorduk kopya kağıtlarıyla fotoğraflanmaya

Bayramları zehrediyorduk, bu barışı savaş kılıyordu

İnanıyorduk sonbahara ve nisana

Penyelere inanmıyorduk bayım çabuk sünüyordu

Siyah tişörtleri bir kasılmanın zarafeti sanıyorduk

Triko mevsimler battal boy yalnızlıkla uyumlu diye

Sarılmanın fiyatını bile sormuyorduk

Umut botlarında hep mülteciler batıyordu
Su gibi ağlıyorduk şemli gözlerimizle
Oysa denizler çocukları geri veriyordu
Karadan daha afilli utanç yok kaybolmaya
Marstan davet gelse koşardık tüm uzaklığımızla
Mars bir sevgili kaçıdır bayım
Sadece inanmak istemektir
Amenna billah
Amenna billah
Amenna billah
Aşka ve nisyana
İnsan soluyan tüm fitrata
Hesap gününe ve dâri-karar'a
Sevdiğimizizin göğsünü atlamadan
Amenna...
Feyz Kariha

Aşkın Rengine Ve Hüzne Dair

Aşkın rengi yeşildir demişti biri ve muhtemelen bir şövalyeydi
Çok iyi biliyordu savaşmadan erişilmeyecek olan ganimetleri
Ve solmanın ve ölmenin ve tüm varlığı vermenin
Yani dökmenin yaprak yaprak dökülmenin olmadığı yerde
Yeşile ermek biraz hikâyeydi..

Ben aşk dolu şiirler yazmadım hiç
Tek derdim aşktı bu sebeple başka konulu şiirlerde yazmadım
Hedef aldığım seni ayrılıkla bileyip bileyip içime soktum ki o biçim acı
Hangi sismograf kaydeder şimdi yokluğun iç delen sarsıntısını
Hangi rüzgâr telafi eder telef olmuş bir atın özgürlük bakışını
Gerçi benim umurumda olan bir sen bir de şu şakağıma dayadığım duvarların
inatsızlığı...

Bir yumru gibi kucağımda sancıyan ruhumu
İplik iplik çözülen intihar sahnelerine sarıyorum
Dizini döven bir baba görmezken hiçbir karede
Çiçeksiz kalmış yazgılar iliştiriyor bir kızın zülfün teline...

Acıdan çekilen entarinin hayatı giyinişini düşlemek
Ve hissetmek kaskatı kesilmiş bir cennetin yetimliğini
Kendime getirip kendimden alıyor beni...

Kafaya kaldırıyorum aklımı alnım güzel duruyor
Meczip olmanın iştahını duyumsamaya çalışırken
İçimi yokluyor yine yersiz yeşeren bir aşk çekimi
Bu şımarıklığa bir dur demek gerek çok oldu bu kalp üstelik kırmızı
Sevmek güzel sevmek iyi sevmek sevimli
Lakin ezilmiş işte bir yeşil kediler şahitti
Yolların kâkülünü babam aşka korkuluk diye kesti...

Ben aşktan beri senden beriyim ümitsiz
Yokluğunda düşürdüğüm yüzüme yamalanırken hüzün
Ben sessizliğin senli kavliyim
Ne zaman yol alsam senden geriye
Sana doğru aşk yüklü bir havariyim...

Ah senin şu gitmelere şahlanan hallerin

Duyuyor musun
Ağrıyorum
Ağrıma
Gitme
Sevgilim...

(ruhuna el-Fatiha)

Feyz Kariha

Aşkın Sıhhatinde Muttasılı Gerektiren El

Öleceğiz bu ayrılık niye
Son nemine kadar kuruyacak yağmur
Gözyaşlarını üzerimden esirgeme...!
Acırız beraber gitme... Gitme kırkikindiler üşür mevsiminde
Dikende güle sökmeyen bir naz başlar
Acıdırız, sen alo dersin ben nefesimi tutarım
Acıklı şarkılar çalar ve zehri şifa gibi işler hafife alınmış incinmişliğimize...

Gitme unuturum seni, sonra aklıma küserim
Gitme, gidersen tarih gibi kalırsın üstelik rafları sarı, afları tozlu
Hiç olmaktan iyi değildir bu
Tarih gibi kalırsın ve ben seni unuturum
Mahşerde önüme çıkarsın yine unuturum
Cennetin susuz kalmış haline döner aşk
Kuyularda bayram eden Yakup göremezsın
Dudaklarımızın arasında kurulu saltanat yıkılır
Tahtan düşer kuşlar... Düşer de bize çıkacak bir gökyüzü kalmaz...

Kimsenin uğramadığı uğrayıp da durmadığı bir sekteye asmak bizi
Dudakları kavuşturmayan iklab kadar meyvesiz
Bu hiç adil olmaz sevgilim
Aşkın sıhhatinde muttasılı gerektirirken ellerimiz...

Sen elimi tutarsan ucuzluğa girer tatminkâr olmak
Şükrederim, deniz dökülür martıların gözlerinden
Sen elimi tutarsan önümüze Gülhane'den tarihi bir sokak fırlar
Havva'nın yaprağındaki çiy tanesi gibi titrer zaman
Sen elimi tutarsan gülüşünün kıvrımına değer yüzüm
Tüm allıklar kendini imhaya başlar
Bir çay bahçesi kalkıp yer verir parfümün dansına
Sen tutarsan ellerimin ezberi kalbimin ritmini zorlar
Ben bir sökülmeyim inceldiğim yerden kopamam
Taşrasını görmediğim yokluk, hüzmesinden beri olmadığım hüznün
Sen ellerimi tutarsan Allaha beraber yakalanırız
Bırakırım alfabeyi şiirlere gerek kalmaz...

Gitme, onca çocuk olmayan oyuncaklarını bırakıp gitti zaten
Arkada kalmışlık akıyor annelerin gözlerinden
Toprak çok emzik, toprak kefen cebine giren tek emanetimiz
Ayrılığa ne gerek var
beraber ne güzel ` innâ ileyhi Raciûn' oluruz biz...

yazarın ruhuna el-Fatiha

Feyz Kariha

Aşkın Tahassürü

"üşümekteydim cizrede nemli bir otel odasında
valizimde gazali'yle kafka göz göze ağlamaktaydı. "
_____ Hasan Tan

çakıl taşlarının gönül koymasıydı su yatağına
gözlerine bir rida gibi beni örtünmeyişin
önünde tabutul ahd gibi duruyordum oysa
beyaz saraylara götüren esmer bir rüya
görebilsen 40 yaşıydım Hz. Hatice'nin...

gecede soluklanan ayın nefesini duyuyorum
inip kalkıyor göğsü şafağın muhafızlığında
latin bir alfabe canımıza okuyor
kırıyor şavkını güzel günlere zimmetli yarınlar
hür olamıyor aşk çocuk vicdanımızda...

haritanın boğazında tarihi müze gibi duruyor İstanbul
sefil bir griyi mavi göstermek kolay
kolay bilmemek bir incinin çektiği karın ağrısını
ve ürküterek büyütme ormanları
biz kuyuda durabilmeyi aşk olmak zannederken
hasan, göz göze ağlatabiliyor gazali ile kafkayı...

dünyanın vücuduna yapılmış dövmedir şu mezarlar
unutulmuş çocuk ayakları ve ihtiyar bastonlar
hangi ülkenin dünyasına gitsen aynı tahassür seni karşılar
belden aşağısı felçli bir pijama
aşk oyunlarına ve
eşyanın bekleme mefhumuna sızar...

Feyz Kariha

Aynada Kuş Sesleri

Yüzümün sol sızısı çatlamış bir günah gibi camdan
Ey batan ilmekler... Ey kahreden derman
Koynunda beklediğim gül mahkemeleri
Kurtulmak istiyorum feryat eden bağlardan
Kırılan yerlerimden çizil ve ak kana doğru
Ey beni vurduğu hüzünden bir plastik doğuran
Aynalara balta tut
Tut ve uyan.

Bir adamın sakız çiğnemesi gibi samimi, gibi içten, gibi bağınaz
Kültür dediğin medeni halden hallice biraz
Hangi insanın mağarasına girsek Allah Ekber
Allah en Ekber ve İsrail nefesini bekler
Ankebutlar sarsın bendimizi, biz ağız çok ağlarız
Delirmenin toplumunda şairden ağızlar yaparız...

Ey sebebi hayat
Kalbimizin süslü kemiği
Gecenin şehvetinde ikinci gölgeleri
Debelen ve hükmet! İşte korkularımız
Yârelenmiş yaralarımızı bize bırak
Hangi hüküm bize kıyam
Hangisi rükûdan anlayan, ezberlet
Acıyan ruhumuza haber fısılda kalubeladan
Bir veli nasıl ki taşır sırtında yumruk izleri
Bir evlat nasıl ki babasına veli
Ey aşk durma mest oldur bizi sahaflarından...

Yeteri kadar susadık, merhameti barındığı yerden sök at
Ve çağlayan ırmakların seliyle nüfuz et hakikate
Savaş sonraları bacaklarını karnına çekip oturan acınası merhamet
Ah onu durulmayan şehvetinle yerinden et
Bize körkütük istemeyi veren sensin
Durmadan azalmamızı sağlayan merhametin pençelerinden bizi alıp
Yalnızlık yataklarında ihtişamla akmamızı çağla
Sen abd ile Allah arası, geldiği yeri sonsuz kılan
Aşk! Aşkım... Yeteri kadar susadık
İçimizin yangınına ferahlatıcı ateşler gönder
Derimizi astığımız çividen, yaslandığımız urbadan...

Yüzümün sol yanı kırık bir günah gibi
Vahilerce çözülen sevginin savaş ilmekleri
Bir kalp ki aşktan başka bir şeyi yok vurulacak
Anlatılmaz sorgunun hikâyeleri
Ayna bir kuş mudur
Seslenen muştı mudur
Ey vurulduğumuz küstüm kuşları

Biraz ziya düşse bölünmüş aksimize
Gök göğsümüzden hoşnut mudur...

Feyz Kariha

Bahse Değer Serçeler Ve Usulünce Devşirilen Meymenetsiz Mezar

Bana bahşedilmeyen saadetlerden sonra gel...
Bir sesin Kaf dağına yankı olma cüretine eş değer
Hasta ruhların kalubela telaşına düşmemeleri
Ve mezardan mezara fark eden fetva yeşilliği
Hicap duymasın...

Şehrin operet gölgesinden arınıp gel...
Müziğin gözlerinden aktığımız yeter
Aklıma dayanan sedye
Doğruluktan bıkmış cevap anahtarı
Göçmeyi tanımak zorunda kalan serçe
Kutbunda bir meridyen
Hicap duymasın...

Ansızın aklına ölmeyi ve koşmayı sun
Aşkı uyuttuğumuz ecza
Kederi terimleyen imza
Serçeleri bahara kelepçelemek
Şehvsiz ve delirmesiz kalan beyaz gömlek
Hicap duysun...

Feyz Kariha

Balıkçı Kazağı

susup
bir hitabetin bitmesini beklemek gibi
insanlar yüzüyorlar haykırmanın derisini..
_____ şükrü özmen...

Münzevi bir sükût beynimi işliyor
dantelasına kuşlar konuyor, onlar da dilsiz
ötüş yok, cıvıltı hiç yok sadece bir karga kaburgası
balıkçı kazaklar her adamda yakışıklı duruyor
konuşmak
ama konuşmak
soğuk denizlerde fertsiz...

kırpmadan kirpikliyorum zamanın bakışını
örtsem kırılır karanlığın gecesi
açsam güneş sıradan kalır
gökyüzü kendine mevki yapmışken kuşları
o zaman geçip gitmeyi kendimizden başlayalım
gece kalsın, zaman kalsın ve dahi kuşlar kalsın
mevkisi olsun maviliğin
ve denizin tuzu yaramızı teskin etsin
biz gidelim bir saatin eskiyen çivisi gibi ...

neresinde konaklasak hayatın
bir boşluk bizi yola itiyor
yola itiyor ağır aksak susmanın heybeti
trenkonmaz kuşların kimliksizliği...

her uçurumdan sonra gözlerimizden sabahlar geçiyor...

aklımın kırgınlığını şahlayan o susuş
parmaklaşan acı ve ten
dokunduğumuz cürmüm, alev alan men
zaman duraklarla sevişiyor
sen doğ diye eğleşiyor
ücralar bile birbirine değinirken
biz yorgun ve tekiz
pek tekiniz...

ey bizi leziz katmerle doyuran anne
ey bize kalp yoluyla bulaşan ölçüsüz hastalık
aşk olmasak siz de olmazdınız
aşk olmasak, intiharı bu denli kursağımıza bırakamazdınız...

ah şu şark sayılan bağcılar
ah cübbesinden geçilmeyen iman kılavuzları
Allahın uzattığı ipe sarılacak kadar kıvrımı var hala belimin
hala toprak doldurabilir saçlarımın eksikliğini
bana bakmayıp aynı cins kumaşlarla ağızımızı bağlarsak
aynı noktada hidayete erebiliriz

fıkıh kitaplarından fırlamış bir amel gibi...

kıyametine kıyasla
kıyametimi kıyasla
aşk ile
aşk ile...

Feyz Kariha

Bana Ve Ben'e Kısaca Zahra

-sendeki kafası güzel yaraya kandım zehra-

seninle bir aynanın sırrı gibi bakışmaktayız
kırıldığımız yerden bir keskinlik uzuyor
yılgın tabiatlı nehirlerin aktığı beyaz bileklerimize
seninle belediye otobüsüne binmek gibi bir tedirginlik
içimizde terimzi çekmeyecek atletsizlikle
yani zehra, bu ten ne allasen
babanın malı gibi bizi hor kullanman ve
her nefes alışında
yüzüme ölü serçeler çarpman...

sendeki bu kafası güzel yara
onunla daha bir deli duruyor duvardaki yasa
göğsünde büyüdükçe büyüyen o muhteşem kırmızı diri
sana kimse şiir yazmasın bırak! ben yazarım
allahın ipine tırmanır gibi yazarım
ateşlerin kalbine piramit diker gibi yazarım
savaşlarına zafer fısıldayan ölü kumandanlar gibi
doğurgan lohusa topraklar gibi
parmaklarını şıklatan peri tozları gibi
cahilden cesurluk, zalimden zerafet yürüterek yazarım
gözlerin ki hokkası mürekkebin
babilden kaçan sarhoş bir bahçe gibi
babilden zehra ,babilden hiç kaçır mı üzümler
takılıp zindan boylu çöl kervanlarının peşine...

bazı zamanlar çok ateşleniyorsun zehra
bu, ormanlar doğurmama engel olmuyor
ateşleniyorsun ve kalbimi tek ilaha doğru
kalbimi israya
kalbimi kaburgamdaki güle doğru
biteviye sancılara doğru doğrultuyorsun.

Kalbine dokunmasam tek bir harf yürümüyor cümlesine
kalbine dokunmasam
hiç bir çocuk , hiç bir ayna gülmüyor kendi yüzüne
kalbin diyorum ikidirhem bi çekirdek
elleri kiraz ağacı , dilleri ömürlük bir kelebek
Allahım zehranın kalbi çin de biraz kehanet
şeyhlerin rabitalarından biraz masal
prangalı cennet misali
taa Kâlû belâdan beri
tâ ki Ve'l-ba'sü ba'de'l- Mevte değın
pürmelal bir gol edasıyla
sendeki bu kafası kırık yaraya kandım zehra...

Feyz Kariha

Barabellum

kesin bir yargıyla düşerek
sonbaharın som baharına
ölümden öteye köy bulalım
barabarbarabarabellum

Şükrü Özmen

gecede gök rengi yok
yok kırmızının vuruculuğundan başka
bir patlama şırıltılı ay yatağında
ah tenime en çok yakışan sızı
kalbinin parabellumunda...

kiminin beyninden geçmiyor bile geçmek
ağıtlardan bir nezle olup namzetmek
mermisinden kuşlar çıkarmış bir sevginin
ve sevgili Mikail'in
tabiatından tadalım'lar olsun
olsun biz teniz, biz çok teniz
mekanik süreçlerden temiziz...

bir kuğulu göl ne kadar avsa
birakalım namlumuzu niyaza
birakalım da bakjalansın su
bir atış ve bir daha atışla...

yasaksız bir özgürlük düşleyelim
gözlerimize dolan maviden
toprak damlıyor olsun
bir özgürlük ki sınırlarında aşk
içinde kırmızılar
ah o kırmızılar gül veriyor boyna
vurulası boyuna
parabelluma iflaslar olsun....

Kuşların intifadası seni öpmek
Seni öpmek bürünüp ayrılığa
Parabellum ne bilsin kurşun işlemez nedir
Nedir Ölümden öteye giden yol, hatta
Minel kalbi ile kalbi sebila....

Feyz Kariha

Bir Beklemenin Gece Monoloğu

Oysa beklemek bize umudumuzu kabzededen bir senaryoydu
Kim isterdi ki kesinleşmiş ayrılığı konu eden monoloğu
Aşkın tiryakiliği titretirken tenimizi
Yusuf'tan Züleyha'ya gelmeyen mektup bize sevişken ama içine edilgen bir ilhamken
Beklemek haddi aşmanın terbiyecisi miydi
Öyleyse ben oynamıyorum doktor
Kule diplerine sarkıtacak saçlarımı makaslar aldı
Kim inip kurtaracak şimdi beni içimde zindan kaldı
Kirli adamlar sokakların namusunu beklerken
Cumaya kadar gidebiliyor mahallenin bakkalları...
Bu hikâyede yok durmak
Ve çürük bir binanın temelinden gecekonduya atlamak istiyorum
Büyük düşünmüyorum doktor gökdelen hiç düşünmüyorum
Bu can tapulu değilken tene emanet yerleşimler dar geliyor göçebeliğimize
Sabah olacak üstünü ört sesim çıkılasıca bir pencere
Aşağı bakma
Atlantik çok uzakta
Beklemenin ter basıcında soğuk tatminkar davranmıyorsa
Ve hala adamlar elden düşme bir kirlilik mülküne tamah ediyorsa
Gözlerimi kapatıyorum hiç bir çilingir umut olamaz artık aşka bakmama
Yangından biraz roma kalsaydı bize
Biraz paris biraz dolce vita sıksaydık üzerimize
Daha mı iyi uyurduk ne
Öpüyorum iyi geceleri
Selametle....

Feyz Kariha

Bir Delinin Monologları / Kalptir Et

Sırf bir türkü yüzünden insanın âşık olası geliyor... Âşık olası ve " yetiş namazım kılmaya seni seven öldü gel gel" diyesi geliyor.

.....

Ben türkü söylememişim sen dinlememişsin
Yolculanmamış bir nota gibi terminalde kalmış acı
Bir amaca binmek değildi ask, bundandı ayrılık
Allah'ın aklımıza müdahalesiyken şiir, ilhamdan mütevellit
Hiç bir güzellik böbürlenmesi değildi sayın uzun bacaklı bacı...!

Allah aklımıza müdahale eder
Kalbimizde bir şiirsellik nükseder
Biz diye bir şey kalmaz, yok da zaten
Aşk kendini tensel eder...
Gecenin Vardiyası güneşe, ölümün kime
Sevmesen sevme bana ne!
Toprak var öleceğiz oğlum sana mı kaldım
Desem türkü hiç söylenmemiş demektir...

Geceleri yüzüme bu kadar ölümseme
Ölümseme uyu da bize gidelim
Turnalar kalsın yerli yerinde
Bir ezanın pataklayan sesinde
Nefsinden öte beri gidelim...
Sevgilim hep uyuyorsun bu böyle oluyor, hep oluyor, olmuyor bu olmalar
Ama sen hepsin uyursun bu da bize yorulmalar
Simdi bir kurşun kanadında kuş uçar
Bu göğün gözlerini açar
Dudaklara sürülen niyet
Seni bana firak yapar, ah fipfirak yapar
Çok uykum geldi uykuma çoğal geldi
Kırmızının dudağıma düşen en uzak ülkesi
Uyuyayım da size gidelim...

Yüzlerce ' yalnız bunun için' nim var keşke sevsem
Savaşlar olmasa da sevgilim keşke sevsem
Yaşamak bu denli intihar olmasa
güldükçe yüzünde çakan ayı görmez miyim
görmez miyim hiç gamzende sunulan kursallığı
Yaşamak bu kadar
Ah bu kadar intihar olmasa....

Sonu yok yine bu didinmenin
Kalptir et gitsin....

Feyz Kariha

Bir Delinin Monologları / Özgür Sokak

Yürüyüşe çıktığımda canım sıkılmasın diye yanıma marketten abur cubur transfer ediyorum doktor. Bunu alışkanlık haline getirdiğimi öğrendim bugün. Yalnızlık ne çok öğretici değil mi...

- O zamanlarda ruhunuzu doyurmayı denesiniz bu daha etkili bir arkadaş olacaktır size...

Eğer bilimsel olarak salaklık tanısı mümkün olsaydı, bunu size şuan koyardım doktor..! Herkesin bildiğine ve yaptığına benim aklımın ermediğine inanmak deliliği salaklıkla karıştırma gafidir.

Ebettteki salak değilim ve Amerikan filmleri gibi olmasa da ben de düşünürüm müzik dinleyerek canımı sıkan yolları yalnız adımlamamayı... Ama her seferinde korktum duyamamaktan... Ya biri yardım vaveylanırsa, ya bir yaşlı sirenlenirse, yahut bir aşk... Ah o kara gözlü aşk, seke seke ardımda ceylanır da 'pardon bi bakar mısınız'a dudaklanırsa...

Az evvel bitirdiğim çikolatanın son yutkunuşları boğazımdayken, geriye kalan paketi çöplük için etrafıma bakındım... ilerledim ilerledim bakındım ve tekrar ilerledim... turuncusuna bayıldığımın belediyesi bir çöp kutusu koymamış buralara,... sağıma soluma ve arkama baktım, derin bir nefes alarak çok soğuk olmayan bir kanlılıkla elimdeki yerle buluşmasını utançla sağladım. Biraz ilerledikten sonra tekrar arkama baktım kimşenin görmediğinden emin olmama rağmen bir hanımefendi gibi yürümeye başladım. Öyle hanımefendi oldum ki yere tükürenlerin ruhları utançlarından kendi tükürüklerinde boğuldular. Ne zaman vicdanıma yakalansam bu böyle oluyor doktor.

-Tüm ahlaki yapılarla empati kuramazsınız bunu neden kendinize yapıyorsunuz? .. pardon bu telefona cevap vermeliyim..

Beni de dün 532'li bir numara aradı doktor. Sonra bir daha aradı, sonra bir daha.. sonra beni bi merak kapladı. cevap vermemenin ahlaksal pişmanlığı değil! Hayır o değil! ... geri dönüş yaptım. Aradım. çaldı, çaldı ve açıldı...

‘ sevgililer gününe özel hediyelerimizde indirim fırsatları’.....

Operatörlerin de bir anası babası, yedi sülalesi var doktor...! bizler tercihleri olan varlıklarız. Ahlakımızın gittiği yere kadar vicdanlanır, vicdanımızın yüzü kadar ahlaklanır...

hoppss dedim edebimle ebeme, aramayı kapatıp bi hışımla araba yarışını açtım. Sonra bi hız bi hız anasını ağlattım 5.levelin... biz acısını, hıncını, öfkesini, hırsını çıkarmadığımız hiçbir ahlakın vicdanları değiliz... cennetin altından süttü baldan ırmaklar akıyormuş. İneğin ve arının geri kalan tarafları olarak ne kadar yüzebiliriz bu cennette...

- Sorgulamamak için sorgulamak mı? .

Burada üşüyen parmaklarımla size acı acı gülüyorum doktor. Şimdi gidip biraz ücretli makale yazacağım. Üç beş kuruş etse de, bu sizin paranızı ödememi sağlıyor biraz kırtasiye biraz TTNT üzerinden...

Öpüyorum mürekkebinden selamete....

Feyz Kariha

Bir Delinin Monologları / Baykuş

sonra baykuşla konuşuyordu adam, dudakları sımsıkı kilitli
adam baykuşla papyonuyla konuşuyordu
dinliyordu baykuş dalına konuştuğu adamı
bir felsefeyle birlikte kaçmıştı hayalindeki kadını
ağlarken kazanın karasından bir şehir çıkmıştı
istanbulun trafiğinden davutpaşanın sorumlu olmayışı
sadece buradaki yazarın suçuydu
aklı karıştı yazarın çünkü çifti tüm pedallar
korkmuştu ve yağmur yağıyordu
adam müdahale etti papyonuyla
bir ikaz sistemiydi terbiye
canın çektiği yerde kırmızılanan
ah kol düğmelerine kitap okutan adam...

hız sınırını aşmadan gözlerini indiren baykuş
orman yeşili vaadiyle su serpti renksiz adama
bunu görseydi kıskanırdı vişnu ve şiva
birden babası öksürüyordu yazarın
ne oluyordu, bir şeyler çok sesliydi
örneğin korku, örneğin ölmek
çok acıklı oluyordu zira annesini gömmek
çok açıklı oluyordu ve sesi yükseliyordu bir hiçliğin
babası horlarken çok mutlu oluyordu yazar öksürünce değil
gecenin karanlığına emniyeti enjekte ederken o ses
baykuş hala dinliyordu...

kelimeyi tevhid ile yürüyorduk bir gün
ensemden tuttu bir yalnızlık dedi ki ey!
dedim bu yetmez daha açıklı bir şarkı çal
daha da yaksın canımı ensem, şah damarım ise hemen şurada
ve az sonra bir baykuş gelecek, kolumu kanadımı kır
yoksa konuşacağım bölüneceksin bir kayboluşun yatağında...

Bir ikaz sistemiydi terbiye
Yoksa her adamın canı bir baykuş yemek çekerdi
Kırmızının durunu biliyordu adam
Ve bir papyon
Bir adamı
Bir baykuşa
Çeviriyordu...

Feyz Kariha

Bir Delinin Monologları "Dinle Beni"

Ağzım doluyken dinle beni
Dikerek üzerime yüreğinin gözlerini
Kelimleri yutmadan dışarı çıkarmamı sağlar bu
İçimde kalırsa ağzımın doluluğu
Sesim tıkanırsa boğazıma
Çürürüm.. Ruhum kokar hastalıklı.. Ve ben vaktinden önce ölürüm

Ağzım doluyken dinle beni
Boşken uzak dur
Kendimden aldıklarımla kendime birikiyorumdur
Kırılganlıkları toplamışımıdır evrenden
Ve itilmeyi
Hırpalanıp bir pamuğun iplik hassasiyetine tutunmuşumdur
Taşımaz benden gayrisini
Yaklaşma geri dur!

Kendimi beslemeye hazır olduğumda ol yanımda
Seslenişimi duy saçma sapan akan bir dere kenarında
Ve gör
İsyana nasıl yürek bilediğimi
Kader şifreleriyle aklımı nasıl emzirdiğimi
Gör ruhuma emdirdiğim kederlerimi...

Domates suyu içerek intihar edemem ben
Ve bir erkeği dökülmüş saçlarından çekerek dövemem
Kırını eleyip astığım çamaşırların
Ütüsüz sevişmelerine gelemem
Bu yüzden gür uzar dilim hır çıkarır sesim
Kendi aksine aksi giderken tenim
Susmanın anasını her dem şad edemem

Ağzım doluyken dinle beni
Kelimleri yutmadan dışarı çıkarmamı sağlar bu
Eğer içimde kalırsa ağzımın doluluğu
Vaktim gelse de ölemem...

Feyz Kariha

Bir Delinin Monologları...bö!

Yüzümü yüzüne dayayan her şeye bö! diyesim var
Bö! Kork benden
Bö! Çokta umurumda
Bö! Şus hakkının limiti bitmiş dilim uzunda...
Garip mi görünüyorum duyduğunuz yerden
Huniler mi uçuşuyor sesimden
Oysa ben kuş tüyü yastıklarımından feragat edip
Uçmaları düşünmüştüm tüm gece
Yani duydukları yerden beni garipseyenleri
Bunlar siz misiniz
Aklımın insan tezleri
Bö size
Bö anlayışına çalım atan süzgeçlere
Uzun zaman oldu hiç mana süzmüşlüğüm yok
Ve uzun zaman oldu hiç insan sezmişliğim de yok
Evet, belli oluyor değil mi
Pek lezzetli bulmadı dimağımız birbirimizi
O zaman sizde uçuşan bir bö'ye çekin beni
Ürksün sesim
Ben ki bir deliliğin susma mihengiyim...

Feyz Kariha

Bir Gibi Meselesi

Tren isterdim burada yazacağım yere
Geçseydi koyardım raylara pırıl pırıl
Bir güneş tuttururdum batıdan diye
Sabah ezanının torpilli oluşu gibi
_____Baha Öztop

Seni isterdim tren gitmez en ücra yere
toprak felsefeye konumlanmış olurdu
bir süzölmek tuttururdum gömleğinin jiletine
adresini bilen râhi kokular gibi...

hüzmesine ezan sinen İstanbul çiçeği
kalıbında bin gece ısırığı ve tefrit güneş
ellerini versen çoğalır değer
ah ellerini versen raylar da meyilli
kalbimin kimyasına kelebeklerin karışması gibi...

sürgünse bu, bir prensip tahtan düşmüş demektir
değerse tüm doğa üstünü trenler çarpsın
değer mi ki bizimdir rüzgarın har eden anatomisi
göğüs kafesinde yer edinmiş dekolte gibi....

Feyz Kariha

Bir Ölümlüden İncinmeler

Ben edebiyattan anlamam... Peş peşe ne 5 şair sayabilirim ne durup düşünmeden 5 kitap...

Edebiyattan anlamam yaptığım bu değil.. Doğduğum bu... Fıtratımı dışlamamak için alıp beni buraya koydular. Daha namuslu, daha ahlaklı dışlamak için alıp buraya attılar... Edebiyat benim, ben edebiyattan anlamam... Bu taşlık benim yolumsa bir tercih ve çaba değildir ve iyi olmak için gayret diye bir şey yoktur olmuşluğa...

Benim ellerim bunlar, kalem diye yontulmadılar. İşte şu benim acz kalbim, bir kitaptan oyulmadı, kimseye yazmadılar...

Ben edebiyattan anlamam yaptığım bu değil, doğduğum bu.... Yoluma bir tren gibi çıkmışsa bu onun benimle yolculuğudur ancak... Edebiyat benden anlar. Halim ona beyandır anlar... Gerisi geyikli bir gece gibi onun benimle yolculuğudur....

Benim ellerim kalem diye yontulmadılar.... Kendi sesiydi o akan su.. Siz onu alıp yaldızlı şiir yaptınız. Siz alıp onu biblo... Öyle vasıfsız duvar avutan bir tablo.... Bir palyaço saymazsanız beni yok sayacaksınız...

Geyikli bir geceden bir yorgan dehşetiyim ben... Ne varsa örtün beni benimle... İçimi sıcak tutacak benim. Ne sizin dişi yağmurlarınız... Ne kürklü yalnızlığınız... Ne de belgeseliniz bir acının dünyasından... benim ellerim kalem diye yontulmadılar...

« dedi bir ölümlü»

Feyz Kariha

Bir Sineğin Erdemiyle Hayatlanmak

Oturmak için yanaştığımda pufpuflanmış bir topluma
Erdeminden ânında başı göğe erdi bir sineğin
Kalkıp bana yer vermeseydi o sinek
İncinecekti görücüye çıkmış Meryemliğim
Aşkta militan kesilebilir zindan
Daha küçükken ezebilir başını büyüklük
O bana bir kez daha seni seviyorumlanır mı bilmiyorum
Alakasız geçitlerden geçiyorum yolumu karşılamıyor bu
İlle de bir ağaç hep o ağaç gelip dikiliyor buraya
Yeşilden, doğacak ormanlarından bahsediyor
Ne yapsam hangi baltaya sap olsam kestiremiyorum
Kuşlarla mı ölünce iyi, balıklarla mı
Materyallerimde ne var benim
Ateşten bahsetsin bir plastik
Kalp kapakçığına yerleştirilen gülümseme
İşte burada tanrı dağından fırlatılmış gibi ağlamak istiyorum...

Ciddiye asın beni kasvetli suratlar geçsin nazarımdan
Tonajı maviye çalan her gri yalan
Olsun kismetse sekteye uğramış bir at
Söyleyin ellerine dinazor çeksın avuçlarına edeceğim biat
Ressamdan öd çalmış bir renk gibi lay lay lom
Sevgilimin varlığı gramofondan çalsın istiyorum...

Küçüldü sen'ler küçüldü gitme fiilinın romantik kahramanı trenler
Ve güçsüz kaldı nicedir gözyaşını boynundan emmeyen Fransız dantelli mendiller
Hıfz edilmiş bir hatıra bünyevi şiddet uyguluyor aşka
Ah kaçmak...! Ah nerde o kalbi çatlatırcasına kaçmak
Uzayan bir arife tanrının ellerinden gökyüzü yudumlamak
İyi alsın bizi, iyi alsın ruhunda kuş ihtiva eden yerlerimizi
Dokunacak yarınların tarihi randevusu olsun
Hür yaşayıp yaşayıp boynumuza asalım sabah
Ah gerisi mezar taşına promosyon
Gezmelik libasların önünde aynalar durmasın istiyorum...

Feyz Kariha

Biz Ayrılamayız Arabeskine Reddiye

Keyfi kaçmış özgür bir duruşun
Kâhyasıdır topladığın bavulun
Biraz daha narin baksaydın bana
Çokça obez olabilirdim varlığına...

Nefsini içgüdüne yakın tutuyorsun diye
Her fiilin failini fena kızdırıyor
O kadar bilinçsiz atıyor ki öfke
Hızlı adımlarla düşüyorsun
Ayaklarının sağlaması olan zemine
Bir yerlerde bir kuş kanadına sıkıyor...

Kıdemli bir yara üfleyicisiyim ben
Her izde kokusunu alırım
Nesli tükenmiş bir karanfilin
Ve kaybedicisiyim
Kadavradan daha parlak olma bahsinin
Dilediğince üstüne basabilirsin
Kırıklarını görmezden geldiğin
Pili bitmiş kalbimin...

Dahasında ve sonrasında hâlâ sevemiyorsa insan
Dahası ve sonrası olmadığından
Yoksa yokluğun idrak işi değil
Ki annen bile bilir
Rahmin bağrından kopunca çocuk
Başka birine âşık olabilir...

Bilincimde bir kaburga sızısı
Seni öldürdüğüm yerde gezinir
Ezel kadehinde sunulan her ağrı
Kalbimin en süs tabakasında gizlenir...

Bir hayat şamarıdır zaman
Ve vazgeçmek sevgilim
Ve unutmak
Tekerrüre aç bir tarihtir...

Feyz Kariha

Bozulan Her Düş Acı Bir Kaybıdır Çocukluğun

yatsıyı bekleyemeyen çocuklardık biz
korkuyla kırılmanlaşan bedenlerimizi
akşama bulanık ufukla hayal barınaklarına taşırdık
kaç gece aştık mavinin sırtında
kaç çocuk büyüttük çocukluğumuzda
kaç kızı adam ettik
aldırmadan kömür sobalarının ateş nutuklarına
yüreğimizde kar biriktirdik
yinede içimizde gözleri yeşilden bir adam inşa edemedik
oysa murat yakışıklı bir istekti
biz hiç görmedik
bir öğrenci rahatlığıyla
iki kere iki
kaç karmaşa eder
hep bildik..

şimdi

az yaşanmış çocukluğumuzu gün yüzüne çıkarıp
güneş bilmeyen fecirlerde gelecek besliyoruz
hiç açılmamış büyümüşlüğümüzü emanet edip aşka
kendi kerevetinden düşen bir masal gibi gözlerimizden terliyoruz...

Feyz Kariha

Cennete Çağrı

Ölürsem karanlığın çıkmazlarında
Ateşten ışıklarla gözlerim yırtılır
Eğer sen ağlarsan
Ağıtı bahtıma zindan
Ömrümün gözyaşları
Sırat salıncağında sallanır

Şimdi yar
Ölüm atılmadan kirli kuyularıma
Bir solukluk can ver
Kevser dudaklarından
Nefesime oturmuş Yalnızlığıma
Mavi bir şal ser
Visal yatağı omuzlarından

Sevdanla şah damarımdan tut
Tut ki kurtulayım
Aşkın kanlı yağmurlarından
Tut ki Fırat aksın
Dicle yansın
Sürüklenmiş hayatımın dere boylarından

Ölürsem aydınlığın bahçelerinde
Üzerimde ipeksi teninle
Göğsümde kara sevdalar aklanır
Eğer sen gülersen
Gülüşü kabrime gülşen
Cennetler
Cehennemi söndüren nefesinle yıkanır..

Feyz Kariha

Çatı Katı

Biz sizinle aysız bir mecrada acı üzerine sevişmek isteriz dedi çatı katı. Oysa sabah, ışığını bağırının kör noktasına kadar ulaştırmıştı...

Bir sakinliğin giriftarı olmak değildi sana iştihakım... Bir kaybolmanın, yüksekte bir saklanmanın... İçinden geçen karanlığın bir kuytusunda kuyu içre kuyu olmanın... Işığı emen her ulaşılmaz gibi bir beklenti görünmek... fark edilmek bir saklanmanın su boğan havuzunda... Pazar gününden kurtulmak istercesine fakat bir pazartesi telaşına düşmeden...

Ruhumun ışığa yakın zeminde serilişi bir sanat... Bir sanat dizlerini karnına çekmiş oturan sandalyenin beni öylece izlemesi... Aklımdan geçen seni hangi eşya sallanan bir sandalye kadar tahayyül edebilir ki... Telleriyle kendi sesini tam boğazının solundan boğmuş bir gitar?

Ah telleriyle kendi sesini kesmiş bir gitar... söylenmiyorsun damarlarımda bir kız kan kusuyor... Söylenmiyorsun sevmekten korkuyorum... Başka başka kuytular, hırslar, harcadığım ömür terazinde beni avare, beni çırılçıplak bir tablo gibi başı boş bir duvarın kaldırımı yapıyor. Susamıyorum...

Tiyatral bir düzenin alkış alan döşemesi bu oda... Duvarların haylaz ve yalnız bakan gözleri, kirpikleri hatta midesi... Beni sandalyeden atmışlar yankılanan kahkaha bundan... Deruni bir fiziğe sahip bu oda, hacmi kadar sen... Hançeri kadar ben... Riyadan uzak bir tülün ışığı emişi kadar sen... Gölgesine kapaklanmış yer minderi kadar ben...

Biz sizinle aysız bir mecrada acı üzerine sevişmek istiyoruz dedi çatı katı. Açı üzerine..! Ne korkunç bir komiklik... Üzerimde senin yollar boyu bahçelenmiş kokun... Üzerimde aydan sızan gülüşün... Üzerimde geçip giden lacivert zulmün...

Eğer bir zevk olmasaydı çiviye asılmak ruhumdan, göğsümün arasından bir ırmağın aktığını nasıl anlardım... bu küçük şehirde, bu küf kokusuna aç tabiatlı küçücük ve basık kentte seni yudumlamak, yemende, kızgın kumların arasından kalkıp gelen buram buram bir kahve olarak yudumlamak... Nasıl cennet diye nefesime dokunurdu...

Sen yırtık bir sırtın namuslu zindanı... Kırık bir mazinin sinema salonu... Bense çöl ortası bir kuyu... Yıkıp gidelim... Keskin bir köşesinden başka uzun koridorları yok yolumuzun...

Güneşin doğumuyla Sfenksin saçları dahi parlarken, tülünü kışkırtan rüzgarın sehre döndüğünü anlamadan:

Biz
Sizinle
Aysız
Bir
Mecrada
Acı
Üzerine
Sevişmek
İsteriz
Dedi
Çatı
Katı...

Ey aşk öl de gidelim...

Feyz Kariha

Dil Çizimi Kader Deseni

Andolsun ki
İlahi tezgâhların malıyım ben
İdrakin mealiyle doku beni...

Cuma vaktini emerken zaman
Bir ses düşürdüm dilimin balkonundan
İçinde bir harfi cer
Yoluna bin kasem sunan

Asude bir gecede
Umudun azığındayım
Bir incir bir zeytin
Bir de sen gerek heybeme

Gel sen
Sıyrılıp yıldız ağıtlarından
Gölgelerin dürülmüş karanlığından
Korkma
Kolsuz ellerimi uzattım sana
Nefesine ilişenin ömrünü karışlarım
Avuçlarımdan dökülür dünya
Yeter ki sen
Susuzluğun kapısında
Sonsuz durma...!

Feyz Kariha

Dilenci Ve Zenciden Esinlenirse Gemi

Karada martıya çarpmış deniz mahsulü bir gemi
Islakmış inceden tutmazmış üstelik dümeni
Martı bir kuşmuş koşamamış ecelden
Canı sıkılmış fenerin utanmış fersizliğinden

Ah ne intihar başını maviye gömmüş gemi
Sapansız da düşürmüş kuşların sarhoşça kimisi
Bu ne biçim hikâye sudan sebeple aleme şizofreni
Bir tul-i emel gibi görmezden gelelim istersen...

Feyz Kariha

Dokundurdu Yalnızlığına Beni

Öpsene alnımdan seni
Bir damla suyunun prensesi olayım
İkimizde biliyoruz yalnızlığın yağmur titreliğini
Kendi heykeli için maviye set kuran denizleri yıkayım...
Ölüyorum en nazenin uyku yataklarında
Musavver rüyalar cesedime çiziyor
Koynuma yakın duran susuz cehennemleri...

Umut göğsüme takılı gökte
Mevsimi geçmiş kiraz dallarındaki tat gibi...

Olsan kırmızının her tonu avuçlardı yanaklarımı
Uzanılası yorgunluklar eşliğinde onarırdık gökkuşağını
Damlası yitik göllere su olurduk
Severdik tüm kurbağaları
Her sesli harfin ardından
Aynı yeşile açardık kapıları...

Hadi, dokundurdu yalnızlığına beni
Öpsene alnımdan seni...!

Feyz Kariha

Dünya Marazi Bir Aşk Silsilesidir

Arı utangaç çiçek sevimsiz
Bozduğumun psikolojisidir
Tek kollu cellat koleksiyonu
Bir çizik ki jiletsiz
Aynada dans eden karizma reyonu...

Sen kısmetime en uzak ülke ol ben sana yollarım
Yürürüm yürürüm yürürüm... yürümek ki tüyden hafif bir serce
Ayaklar iyi bir ulaşım aracıdır trenlerden iyi olmasın
Bunu işrak vaktinden önce öğrendim sevgilim yapmadım fakülte...

Bakma sensizlik gemisini lafla yürüttüğüme
Sevmek kalbime İsa'yı yemiş bir rahip kilisesidir
Tut ki kıymık batmış denizlerin tenine
Ağlar gibi ıslak ve tuzlu olması ondan muhtemeldir
Yani zannımca zanlı kavlimce
Ah arı utangaç çiçek sevimsiz
Dünya o denli marazi bir aşk silsilesidir...

Feyz Kariha

Ellerimi Ezberle

incileri sevmekten geliyorum kırılğan denizlerin diplerinden
yağlı boya sanatına dönüşsün diye uzuvlarım
mermer gibi olmak bir topraklıya neden yakışmasın
neden yakışmasın gerdanımıza inci
ellerimiz iki ürkek güvercinken...

aşk varsa ezberlensin ellerimiz
insanlık varsa ezberlensin
ezberlensin yaşamak diye bir şey varsa...
ellerimizle kurmanın dünyalısıysak hepimiz
ellerimizle götürdüklerimizden ibaret kalacaksak sıratın keskinliğinde
ezberlensin...

kısa kısa yazıyorum sen anla vaveyla
ve eğ boynunu manaya, bükül, kımıl kımıl doğ sonra
sonra kurul ellerime ve ezberle
yitik bir sevmazen edası kalbim
dostluk kadar kısa, ahval kadar avaz
bir yüzük biletince sokul nefesime ve ellerimi ezberle
gidebileceğimiz bir yol yok ardımızdan başka
kalabileceğimiz bir düş, bitebileceğimiz bir heves
dudağımızın kıyısında paslaşabileceğimiz bir nefes
sen dur da ellerimi ezberle...
ezberle ki bir dokunuş ne şiirmiş bilelim, bilelim en derin sızının başlangıç noktasını
bir bağlaç kadar vav'ım sana, bir vav kadar bağlaç
soluğumda farsça bir inilti, duy da ellerimi ezberle
bitmiyor ah bitmiyor gözlerimizden sızan şarkılar...

tüm alfabelerini dökse ellerim, aşkın bir ezberlik canı bile yoksa
kırık bir reflekstir sevmek, aniden hiç düşünmeden, dikenli bir kırık
güller... onlar kırmızı, onlar ellerimin hizasında çok kırmızı
gidememek kadar kırmızı
içimden geçmemek geliyor ellerinden
geçip gitmemek...

ellerim ki bir başı okşamanın yetimi
ellerimde aşktan kalma ateşli gül çizikleri
bir halının intihara meyilli deseninde
sen tut da iplik sökümlerinden ellerimi ezberle
tut ki ben bir bölünmeyim
teller suret suret üstümde...

incileri seçmekten geliyorum bir kırılğan siyah
denizlerden yükselen resital
Fırat'ın koyu koynu, Fırat'ın kopkoyu koynu
ah gerisi denize karşı ağlayuu ağlayuu....

yazıyorum yazılıyorsun
sen ki kıt kanaat bir eylem gibi ürperik ellerimde
siyah beyaz bir mevzusun....

Feyz Kariha

Elma

Zamanın kirpiğinden akıyorum durulmazım
Eksik eğrik ve muğlâk
Kaybolma eşiğinde son sürat hızındayım
Sesimin kadifesi yırtılır senin gittiğin yollara bakarken
Giz içime çadır kurar içinde sana aç ben
Acı yersem eğlen şeker yersem ağla
Ne yol ne zaman ne mekân
Sen bana son ebelenecek olan kendini yolla
Ellersem seni namerdim ben ki seni aramaktan nama erdim
Bir baş göster saklandığın ayrılıktan bir özlem et
Yetsin tünel boyundan gelen bu hararet...

Sensizliğimin çıktısı düşünce aklıma
Gözlerim değişiyor çıkmaz sokakların ağaçlarına
Ben hangi gizin
Hangi bekleyişin
Hangi saklanmanın kazuletiyim bir bilsem
Yokluğun bu kadar taş olmazdı
Hal uçlarında ki olgunluk arzularıma...

Sevgilim sesimi nebatata vurma
Çık dersem çık ki diyorum çık
Çıkma dersem mezarımda hortla
Bitsin bu boğaz sefaleti hıçkırık...

Feyz Kariha

El-mevtü Hakkun

Yüzünü
Tütün
Tabakasında
Biriktirip
Annesinin
Göğsüne
Süren
Dedeme
Bir
Sorun
Hele
Ömrünün
Kaysı
Kokusu
Kaç
Cennet
Eder..
Yaşamın
Dalını
Ölüm
Kırmasaydı
Eğer...

Feyz Kariha

Evde Kalmış Zencefil

Bir film tutanağı suflesini yemiş siyah beyaz şeritler
Referansını almış kelepçeler bileklerimize layık
Başarılı olmak 32 dişli şık bir kadraj işi
Tedavülden kalkmış bröve izlediğimiz blöfler

Kapımızı açık bıraksaydık bir bahçe içeriye girecekti
Zulasında tütürsen ayıp tütürmesen yazık bir yeşil
Hımayesindeyiz terbiyenin duyulan nal sesleri bizden değil
Ümit ki koştığımız trenlerin veli efendisi

Gece dendimi âmâ bekleyişler gelir aklıma
Sonra kuyu sonra ay sonra mısır sonra o mermer tapınak
Gece tanrının kafayı bulmamıza izin vermesinden başka nedir ki
Sabahçıydık relax bir zamansızlık vardı dantel yakamızda
Sabahçıydık biz sabahçıydık önceleri

Bekâr bırakıldı sobalar, kömürün tozu duvağı siyah, tadı zencefil
Toprağa göz kırpsak gökten yağacak elma patlayan balonlar aşkına
Güneşe uçamamak sondajla ulaşılabilecek gibi değil

Şolmaksızın büyüyor stigmatik dövmeler bizim mi bu antik gövde
Öpülen izmarit, ezilen fesleğen, şahsına münhasır pın kodu
Bir tapınağın barınağına bıraktığımız tek hayvan nedir bil
Duvarlara mesafeli durmaksızın bir yolun nihavendinde

Bir söz dönse dudağımızın köşesinden saçları medsiz, kitapsız elleri
Kısır bir ağaç gibi imgelenir cesaretimizdeki postal sesi
Bir deli tay su içmeye iner, tren kendi tozuyla teyemmüm eder
Ve biz gideriz dimağımızda absürt felsefe, sokak ıssız, kediler tanrıdan izinli
Kesinlikle değiliz, hayır değiliz hiç olmadık tâ
Kaldırımlara mevzilenmiş anlaşılmanın hedefi...

Feyz Kariha

Gece Ve Zerdüş

Gecedir
Ruhun rengini açığa çıkaran coşkun bir ırmak
Susayanlara bu dil ahvalce sığınak
Gecedir
Dokunmanın mahmurluğunda ince sızı
Dilimlenmiş bir giysinin ilk koparı
Şişman kediler gibi tırmalıyor haz
Gecedir
Kırılğan ve haylaz...

Karanlığı emen o nefes, erirken tren uğruna
Titreyen bir ışığın yolcusuyuz biz
Utandırıcıyız, güneş elimize yüzümüze bulaşmış
Kavlimden tut ve öp, onlar benim duraklarım
Onlarla gelirim sana, sen gecesin ve arsız bir kapanış...

Açlık doğurduğum merhamet memeleri
Ne kadar emsen o kadar kibrim büyüyor
Koşarak geçiyorum seni, sonra onu, sonra tüm kendimi
Ölümler üzüyor deliremediklerine
Geceyle ayan oluyor bataklık nameleri
Şehvetin ve vahşetin
Savaş yataklarından kalkamayışını izliyoruz hep bir ağızdan
Körlüyoruz ateşimizi, seni seviyorum o kesin
Küllerimle yaşamaya ülkelendiriyorsun beni
Kasem vav'larıyla düğümliyorum gövdene
Bir büyücü söndürüyor üçüncü gözünü
Kırbaçlanıyor yıldızlar ay tarafından
Açlık doğurduğum merhamet memeleri
Arsızlaşıyor hırsızlığından...

Gecedir
Kirpiklerde uçlu çalgılar
Ruhun secdesine teveccüh göster
Dünyaya sultan, Musallaya taş gerektir
Zerdüş'tün buyruğu kadar...

Feyz Kariha

Geceden Daha Aydınlıktır Gözlerin

Yalvarmaktan başka kuş olmayınca kırılmaya
Göğsümü kapatmaktan çekiniyorum
Dalğışlarca çoğalan bulunma
Bazı sabahların yorganından dağılan dehşet
Ne hikmetse inatçı bir uçurum dünya
Ne hikmetse inatçı bir uçurum
Gözlerin ki hepsinden âlâ
Hepsinden âlâ bir durum

Koştum. Çocukları eze eze vardım. Burası savaş
Cevazlar aradım bir yırtığın sırtından
İdamlık bir öpmek boynum, debelen biraz
Karardım hükümsüz rahmetin peşinde
Cennet herkesindi cennet herkesin
Meşru kılınmış siyasetten
Ve güvenmeye küfretmekten beri ydi

Gözlerinin küsmesi beni karanlık kılıyor
Tatillerini severim çünkü
Allah'ın dünyayı gözetmesini
Atları koşturan düzlüğün diriliğini
Severim aşka daha dayanıklı duran
Kalbinden baltalanmış bir ağaçtan
Şiir sağıp açlığıma sürmeni
Yalvarmaktan başka kuş yok kırılmaya
Allah ki büyüktür dileyen ve çokça bağışlayan
Allah ki büyüktür kırmızıdan çaputtan

Feyz Kariha

Gecesi Hardı Hüznü Olanın

Krem rengi perdeler çekildi geceye
Pürüzsüz bir ışığın gölgesine iliştiler safran yıldızları
Bine bin katarak ilerlerken hüznün
Mezatsızdı huzur
Dokundukça eksiliyordu...

Günahlar sızıyordu evlerden sokaklara
Ve kanunlar kadavra nezaketinde birikirken
Aşka asık duvarlarda
İntihar bir hiçliğin boşluğunu soluyordu...

Ay dedi gece gözlü kız
Açıverdi tüm tülleri yıldız karalarının üstünden
Eİleriyle titrek bir gülümseme yollarına semaya
Ay dedi ve yutkundu
Bir kuyudan ruh çeker gibi nefesine dokundu.

Bine bin katarak ilerlerken hüznün
Mezatsızdı huzur
Dokundukça eskiyordu...

Feyz Kariha

Gelişi Ati Olan Sevgiliye

Örtüsüz seslenişlerde seni uludum aşktanem
Dillerim çözüldü kırmızılığında
Alnımda gerildikçe bir Meryem
Şehvetimden çivilendim çarmıhlara...

En beyaz gömleğini giydir bana aşktanem
Bir kurt masumluğunda gireyim
Koynunun yırtık aşk tuzacağına
Ayın dolusunu üstüne serip seni
Altından zindanlar akan
Çöl geçitlerinden seveyim...

Duldasız ellerimi kestim aşktanem
Durdu saçlarımın büyümesi
Duvarlarıma yaslandığında
Söyle indireyim gözlerimi
Nice ten batımları kurban sana
Sars göğsümün minberlerini
Ak suyumun eteklerinden
Bir dilberi rana kınasıyım yak beni
Suyun doğsun küllerimden...

Ah ati, ah aşk tanem
Bu denli sevip
Bu densiz seviştik diye
Mahşerin sol yanına düşeceğiz
Geceyi dirilten ölü kuşlar gibi
Sesimizle kalbimizi deşeceğiz
Ne gam ne tasa sevgili
Aşkın suyu ateşle yıkanmış
Biz seninle daha ne cehennemler göreceğiz...

Feyz Kariha

Gerçek Olmalı Tüm Fantastik Filmler ...!

Vaktiyle babaannemin de bir bebek olduğunu aklettiriyorum düşünceme.... şimdi toprağın altında... koca bir ömür boşa yaşanılması değil, değil milyar milyar milyarlara insan ömürleri... toprak olmuş nice hayatlar...onca silinmişlik... tarih dediğin yalan... insan hayatı bunca kısayken dünya niye bu kadar uzun.... sınırsız onca insan ne kazandırıyor hakikate.... bir hakikat var orası kesin, olmaya da mecbur da... almıyor işte aklım... tek derdim bebek babaannem, tv izlerdi konuşurdu gezerdi. şimdi yoksa bu alemde, tüm fantastik filmler gerçek olmalı...

şimdi benim sınırlarım sınırsızlaşmışsa aklımın girdaplarında, şimdi bedenim bir hapis görevi görüyorsa ve ölümün hakikati yaşamı örtbas etmiyorsa, sonra dayım geliyorsa gözümün önüne, öyle bebek değil bilakis koca bir adam, yakışıklı, öyle uzun, öyle mütebessim öyle bir hasta sakallı.... öyle erimiş öyle kanser....

şimdi hiç bir savaşa döndürmüyorsam yüzümü, haber bültenlerine kapalıysa kulaklarım, ama ille de ölüm gelip duruyorsa aklımın dibine ve bir anlayamamak nüksediyorsa idrakime, hem korkup ve durumu acayıp hem de bakıyorsam Allah'a, öyle bakıyorsam yer yer mahcup yer yer sığınmacı...

elle tutulur bir şey arıyorsam fitratım gereği ve kulaklıkları takip son ses müziğin, namenin ve sözü olmayan her tınının peşine takılmak istiyorsam ve bu kurtuluşum geliyorsa bana... gözlerimi kapatıyorsam ve uçuşuyorsa saçlarım rüzgarda ve deniz bana doğru usul usul geliyorsa, dayımın karanlık odası onun gözünde niye yeşil bahçelere dönmüş anlıyorum demektir....

morga uğramadan eve geçiyorsam ve bırakıyorsan babaannemi öyle orda, kahretsin gözlerim açılmış demektir, deniz çekilmiş rüzgarın kaldırma gücü yok olmuştur saçlarımda, bileklerime inen sızı beni rahatsız etmiyorsa, müziğin hiçbir nidası bastıramıyor demektir dünyanın hiç delen çılgınlıklarını....

Dünyanın ve tüm olanların üstesinden gelebilmek için ve dahi fitratımın tesellisi için aşkın bir adamda vücut bulmasını diliyorsam, ölmeden yaşanmalı bir şeyler... iki kolun arasına bahşedilen dünya: sarılmak... sarılmak ki kalbe kadar işleyip ömürlendiren... aşk dünya telaşesine düşmeden...aşk gençliğin hakkını vererekten... gözbebeklerinden başlayan rüzgar ve ellerinden usul usul çoğalan deniz... dudak aralığında müziğin tüm tonları ve aşka teşvikleyen secdeler ...

Yaşasın Allah'ım gerçek tüm fantastik filmler ...!

Feyz Kariha

Gool

Gool

Dünyalıyız biz
Güneş ve ay
Tutulmuş renklerimiz
Sadaka dağıtan pandomim dudaklarımızla
Sağ kanatta iyiyiz...
Yol uzun zaman atakta
Yol kısa atak panikte, panik ayaklanırsa solda
Bir hüznün çelmesiyle tenaltı olup
Tek celsede tarih keseriz...

Şuut ve gooll
Kalbimiz ağırlarda!

Diğer gezegenler de iyi çocuklardır
Belki orada da kuşlar vardır
Mevsimler terleyince yağmur koşusunda
Kutsal leğenlerde gökyüzü arıtıyorlardır
İnsan bu ilhamla ergenliğini tamamlasa
Yeryüzü savaşlarından sızan kanı koluyla silerdi dünya...

şuut ve gool
Tüm evren kardeştir!

Martılardan bahsetmeden geçemeyeceğim
Yeşil var mavi var diyafram var boru var ve boğaz bar
İçelim denizi ve balıklara bırakalım boşluğunda boğulduğumuz simitlerimizi
Yabancı maddeler için İniş izni geniş olan sahamızda
Küme düşersek bu en çok tarafından sevilmediklerimizi bağlar...

Şuut ve gool
Düşünce algımızda!

...

Ben sana can güdüyorum sevgilim
Fanatikliğe gerek yok
Hayat güzeldir...

feyz_kariha

Feyz Kariha

Gövdenden Başka Yurt Yok Yaşamaya (1)

Nasıl da aktı bir çağ kucağında
gece seansları, tütünsüz tiryakilik
nasıl da yüzünde bir coğrafya
taşkın sellerle dipdiri
farsça bir name delerken karanlığın sesini
saatin geçkin gençliği
ah! ne muazzam bir akışla aktı
kucağında bir arsız
seni yaşamaya yurt bildiği...

sığınmaya çalışırken dünya
nur topu gibi bebeklerin avuçlarına
sen yüzünü benden esirgeme
her şeyin parçaladığı yüzümden, kendini esirgeme
beyaz sezonların filmi bu sevmek
taze bahçelerin işvesi bir mezar
yeni doğmuş bebek sakinliğinde
temiz bir uykuya yataklık yapabilirsin
en nihayetinde senin de kolların topraktan sevgilim
göğsünü yaslanmalarından esirgeme...

nerede bir 'ancak' görsem
önüme uçurum sunulur zannederim
yüzük parmağında garip bir sızı
çüksün diye bu leke
bir kitaba mahmuzladım hayatımı
insanın acısı bitmiyor sevgilim
insan her seferinde haddini aşıyor
aşıyor kalbinin ahlakını bir parça köz uğruna
oysa gövdenden başka yurt yok yaşamaya
boynundan başka nefes yok
durup bir kaderi açınsamaya...

esirgemedin geldin hayat telaşlandı
telaşlandı heyecanlanmak
acıdan bir saray inşasını hayra yordu
nasıl da aktı yuvasında çağlamak
ey ezberin sillesinde kendini yeniden yazan
bir Meryem gibi yılgın tabiatlardan
gövdeni gövdeme yurt sayarak
hilkatim aşkını Allah'a sundu...

bir bilinmezliğe tarih olmaya kalktı Ağustos

2015

Feyz Kariha

Gövdenden Başka Yurt Yok Yaşamaya (2)

Allah güzel, sen de güzelsin
Çok güzelsiniz ben öleyim
Ben öleyim siz çok güzelsiniz
Topraktan hâsıl sanat sen
Narin ve ipeksi bir şey
Öyle nakkaş öyle içe sokulası
Allah'ım senin sanatın ne güzel, sen ne güzelsin
Ben öleyim
Öleyim de sen ne yapacaksın bu güzellikle bensiz
Allah'ım müsaadenle ben bu sanatı delice seveyim...

Öyle karanlıktı ki göğün yedi kat altı
Öyle kurumuştu gül dalında dudaklarım
Urpermiş bir yağmur gibi
Dokunulmaz bir namenin eşsiz elleri
Geldin sevinmek çayır çimen
Ruhumuz oldu ayetel kürsi ile üflenen
Savaşmamak seninle hatta sevişmek üstü açık bir dünyada
Adını zikretmek mahşere değin tüm rabitalarda
Allah'ım sen onunsun o senin
Bana da biraz versen
Ölüyor gibi sevineyim...

Allah'ım müsaadenle seveyim o çok güzel
Fırat güzel, Dicle güzel, bende bu hırçın güzel
Kapıma koyduğun kalbim güzel
Allah'ım seveyim her yer granit her yer mermer
Çöl gibi, okyanus gibi, taşmış gibi, kupkuru gibi
Allah'ım müsaadenle
Üçten sonsuza
Aldım kabul ettim, aldım kabul ettim, aldım kabul ettim, aldım
Allah'ım sen çok güzelsin o çok ayna, o çok yurt
Lütfet ben de güzel olayım...

Feyz Kariha

Gövdenden Başka Yurt Yok Yaşamaya (3)

Yeşilçam'ın içli ve güzel kadınları can çekişiyor sevgilim
Son film bitmesin diye can çekişiyor
Bense barışmak için kendimle
Yollarından geçiyorum ilk günkü hevesle
Gözlerimde konaklayan bir deniz
Siyah beyaz mevzuların kadrajından sızıyor
Yanacaksak bir suyun alevinde
Gökyüzüne bakmak için yaslandığımız kuşlar uçmayı unutmali
Ya da sen sevmelisin artık beni
Bu ten muhacir bilip kendini
Gövdene sığınmalı...

Bir odanın beyazlanmasını bekliyoruz seninle
Uzunca bir yolun ucunda bize bakan aydınlık bir mavinin gelmesini
Hayali bile muttasıl türkülerimize
Bir bahçenin dolu dolu yeşermesini beklemiyoruz tamam
Beklemiyoruz ferah aydınlık avlularda güvercin olmayı
Sadece bir yurt ölmeye, sadece bir sarılma makbere
Köprü altlarından yaşamaktan
Ve kimsesizlikten biraz hallice...

Bıçak gibi kesiyor acınmamızı uhrevi bir yara
Sarılmanın fizyolojisinde açığa çıkan harfler gibiyiz
Çok iyi kurgulanmış bir beyaz
Yaşamak kılıyor kendini, uzaktan bakınca iyiyiz
Bir atılmak senin boynun
Bir atılmak serin sulara, batıldan hakka
Narin bir tülün süzüldüğü camdan
Fırat'tan kalu belaya
Bir döşeğin kuzusu gibi sevgilim
Gövdenden başka yurt yok yaşamaya...

Feyz Kariha

Gövdenden Başka Yurt Yok Yaşamaya (4)

Sahillerinde bir niyaz gibi dursam
İstanbul esrarına meftun olur mu bilmem
Bir serçe kıpırtısı kadar dalga
Sevgilim çok mu yalnızlık, bu olmak
Boynun benden sınıra
Çok mu sarılamamak

Seninle yaşamak telaşlanıyor
Telaşlanıyor iki dudak arası uzaklık birden
Kelimelerin hali yalan, senden uzağım
Kalbim, bekrî bir dilenci beklerken
Maşuk görmemiş bir bahçe gibi kalacağım
Güllerim ellerinden dermegil görmeden
Gözlerim
Gözlerim sensiz İstanbul olur mu bilmem

Şarkıların nakaratı gibi belirgin ve miskin
Dokunsam azatlıktan delireceksin
Rahmani bir tablo, yüzünde gezinen nefesim
Karıncaların duvarları süsleyen duaları
Şarkılar gibi hüznükâr ve miskin
Dokunsam âzatlıktan delireceksin

Yaşamak telaşlanıyor seninle
Rotasız heyecanlar sarıyor kenti
Göremediğim her yüz sen
Gidemediğim her varış
Kaybetmek bir şehri seyrinde
Kavuşmaya sürülen barış

Ne güzel aramamak seni hiçbir yerde
Sonra bulmak bir kalbin çeperinde
Ellerini ezberlemek dokunmadan
Sonra kaybetmiş gibi acınmak pencerelerde
Gözlerim, gözlerinde bir İstanbul eder mi bilmem

Seni çiğ olmayan akşamlarınla severim
Kızılın son raksı güneşin çekilişinde
Akşamın geceye geçiş işvesinde
Seni bir bilinmezliğin karanlığıyla severim
Uykuya dalmayan nefesin sehre çıkış biletiyle
Sen yoksun, doğmamışsın bir annenin rahminden
Sevgilim, seni rahmanın rahmeti diye severim

Sahillerinde bir niyaz gibi dursam
Bir serçe kıpırtısı kadar dalga

Çok mu istemek olur, bu olmak
Boynun benden bu yana
Çok mu sarılmak
Sevgilim
Gövdenden başka yurt yok yaşamaya...

Feyz Kariha

Günaydın..!

Geceye gün taşıyan kadınların korusal koşuşturmaları
Uykulu mektuplara konu olmuyorsa
Aydınlık hangi dile çevrilirse çevrilsin
Anlamanın limanında ruhsatı olmayacak...

Masumiyet gezindiğimiz günahlarda bir ecnebi
Bulutlardan sağılan bir orman cini
Topal atlar koşamadığımız sürece kardeşimizdir fakat
Ya o boynumuza vebali gibi taşınanlar
Boynumuzda bir borcu şehvetle kamçılayanlar
Ne kadarda baştan çıkarıyor bizi
O gidemediğimiz göklerin biker mavisini...

Günaydın!
Gün aydın çarşamba pazarı kadar
Kapalıçarşı kalabalığından ışıktır
Allah'ım domates fiyatları tuzsuza düşsün
Tevafuka müteşekkirlilik düşsün
Hırkamıza hüznün güzsün
Bozulan sulara rağmen yağmur ne düzgün
Sevgilim bu aşk bizi hep üzsün hep üzsün...

Feyz Kariha

Haleluya!

Yıldızlar sallanırken gecenin kâküllerinden
Bedenimi sarıyorum yalnızlık kundağına
Serseri bir inilti kâfi kalbimin yerinde intihara döşek açmama
Tüm cesaretimi varlığımın toprağına gömmüşüm ben
Yaşama sevincimi çuvalayıp ölüm uykusuna..
Yalan olan sadece gerçek, gerçek olan sadece yalan
Kalmadı hayatta bana bir cennet aşıl原因
Gökyüzü oturmuş yüzümün kursağına
Yer ayaklarımın krampı
Sana bağışıyorum adımlarımı
Sana bağışıyorum rüzgâr yalaması yanaklarımı..
Kadınlığa engel bakireliklerim bir meryem öpücüğü gibi dururken alımda
Yırtamıyorsam bir şeyleri
Ve geçemiyorsam kendimden demek ki bir kısmetsizlik var kanımda
Sağ elimin cinneti sol bileğimi vurup damar atıklarımı akıtmadan boğazın sularına
Sana bağışıyorum acılarımı sancılarımı saçlarımı
Ve yaşamakla kutsuyorum her bir bağışımı...

Haleluya!
Aşk sahibini can sahibi yapana...

Feyz Kariha

Hayalet Ağrı

Anne
Çok ölüyüm
Tutup kolumdan beni yeniden doğursana...!

Yüzümün bulutu vardı tırnaklarımın ucunda oynaşan
Aksanı bozuktu sağ gözümün ve sevmiyordu denizsiz kalmayı
Pembesini kansızlıkta yitirdiğim düşleri bırakıp
Kâğıttan şehirlerin keşfine çıktım
Tek pansiyonlu hikâyelerde kaldım hep
Hep toplu yaşamanın altını çizdim geri dönüp okumadım bile
Yüzümün bulutu oynastıkça keskin uçlarımda
Göğüs kafesinden içeri tıklandı başım
Çıkarabilene aşk olsun
Aşk olsun göğsümün güvercin resimlerine kıpırtı olana
Ben aşkı ancak bunun akabinde isterdim.

Kap kara bir uçurumdu ve ben çok kötü kapaklandım yalnızlığa
Açının şizofrenine sırnaşıp dizlerimde düşmüşlüklerimi parlattım
Öpünce geçmeler bana göre değildi ve yoktu öyle bir ilaç yanı başımda
Çocukluğuma misafir olamayacak kadar ruhsal durumumu amatöre bağlattım.

Ne zaman nefesime hayat felci vurdu bilmiyorum
Bilmiyorum hangi şarkıyla kırıldı kalbimin kolonları
Ben en son ölü kelebeklerden korkmanın yasını tutuyordum
Sinema filmlerinden arta kalanları kemirirken hüznüm
Hiçbir yüzü diğerinden ayıramıyordum
Karşıdan göremediğim bir coğrafyanın ıslak patikalarından
Lavını salmaya hazır yanaklarıma tırmanıyordum.

Kaç kez kaderine razı ol evlerine sığınmaya gittim
Dedim ki tutun beni ben isyana meyilliyim
Bana kendinden geçmiş secdelerden bir yer verin
Bir gün ansızın kendimi kendi kollarımda bulabilirim!

İçimde yeşeren intihar partilerinde ölümle düşüp kalkma isteği
Demirleşmiş kıyamlarda belimi bükemediğimdendi
Ve tüm hatlarımla biliyordum ki
Bir gün bir zebaninin eline düşsem
Beni gülüşünde cehennem gibi çiğnerdi.

Gücümün son közünü bu şehirde böyle külledim anne
Şimdi çok ölüyüm
Tutup kolumdan
Evire çevire ele güne ve Allaha
Beni yeniden doğursana..!

feyz_kariha

Feyz Kariha

Hüzün Notları

la sol la fa la sol la fa fa sol mi sol fa sol mi sol fa sol mi mi fa re fa mi fa re fa mi fa re....

Bir hüznün türkülenmiş haliyle başlayalım doktor... Oysa biliriz ki bu denli hüznün haramdır. Üzgünlük haramdır. Acınmak haram... Her ne varsa aklı baştan alan... Göze kararı, kalbe bunalmayı verip her şeyi yaptıracak olan... İşte hepsi ama hepsi haramdır.

Mahzun olmayı demiyorum doktor, onu çıkartalım. O ki saflıktır, safi bir içlenme niyazıdır... O ki huzurun bahşedilmişliğidir... Mahzun olmayı demiyorum ama vallahi de billahi de hüznün haramdır... Bileklerime nasıl dokunuyor görmüyorsunuz doktor. Nefsimin günah şehvetmesini... Hüznün ki kuşatmış kalbimi... Nereye doğrultsan başaramazsın... Hangi hazanı, hangi hazinliğini getirsen yetiremezsin... Daha da fazlasını ister. En fazlasını, en derinini en ücrasını en fezasını... Ednadan da edna geliyor dünya şimdi. Bütün melekelerimi yitiriyorum. Tüm cesaret devi benim. Yüksek bir umursuzluğun dağından atlayacak olan ben... Görmüyorsunuz nasıl ele geçirmiş kalbimi. Sıktığı benim... Darda kalmanın erdemsizliği. Nereye yönelsem kendimden başkası yok. Tek kalmanın sorumsuz hafifliği...

Hüzün... Beden ile ruhu aynı sarhoşlukta kendinden geçiren o naif ve hırçın duygu...

Merhametin bile şirke düştüğü demlerdeyiz... Bir vacibiyeti fitratımızda muhafaza etmek elbet kolay değildir. Hiç bir güzellik kolay değildir. Güzel bir hüznün. İyi bir acı. İmanı sarımayan merhamet... Hepsi ahlaktır ki bu insan demektir. Havva'nın yaprağına düşen çiy tanesi kadar bir zaman bizi adam edecektir... Edecektir demi doktor...

Ağlıyoruz... Göz bebeklerimiz solana kadar ağlıyoruz... Yağmura tenimizin terini, gözümüzün yaşını bir doğum sancısı gibi karıştırmadan bu hüznünden ölmesek iyi... Herkes yazarken tüm kelimeler boğuyor doktor. Tüm kitaplar hapishane... Herkesin söyleyecek sözü ufkumuza kara bulut. Nasıl boğuluyorum susamamaktan... Bütün mürekkepler dörtnala istila ediyor Çölü, yanamıyoruz... Kıt kanaat gerek mürekkebe... Kavramıyoruz... Biraz sus... Biraz su... Kalem dansları tepinmektir şimdi. Her satır kuru bir gürültü...

Biraz sus... Biraz su... Bir yağmur ortası gözümüzden nur, tenimizden ten bırakmak arşa... Ve nisana ve aşka...

Aşk doktor, Hz. âdem Allah'ın yanında, cennetin bağrında elini göğsüne götürüp büyük bir eksiklikle kıvranıyorsa, bu Allah'ın aşkı yaratmayı murat etmesi demektir. Ah ne büyük yanılığa düşüyoruz aşkı tek kişilik görerek. Allah dileseydi kalbe düşürmeden rahme direk çoğalmayı verebilirdi. Kalple başlattıysa her şeyi, aklın hükmünü de ona söktürtmeyecektir...

Hüzün en çok geceleri doğuyor doktor. Gece... Kirpiklerimde düş ağırlığı... Aşkı oyaşya işliyorum... Aşk... Seviyorum ile başlayan dudak hareketi. Sonrası Fizan... Fizan da iki dudak arasında başlıyor. öpen ve bağışlayan iki dudak arası...

Dünyevi hüznlerden bahsediyorum doktor, kalbi ve beyni ele geçiren, derin şarkıların

sebepe olduđu ve ya geđici ařkların.. ve intihar ettiren ve yanlıřa sűrűkleyen ve kilitlenmiř iradeyle vb durumlara sebebiyet veren.. bu yasaktır ve biz bunu kendimize haram etmediđimiz sűrece bileklerimiz sızlayacaktır... ulvi hűzűnler dervişlerin iřiyken yetimane hűzűnlerden kurtulmak ise benim műbah arayıřımdır...

Baharlar da insanın canını acıtır doktor. Baharlar da hűzűndűr. Cemrelerin toprađa dűřtűđűnű duymak hıçkırarak ađlatır." Cemre toprađa dűřtű"... Allah'ım ne kadar acıklı geliyor toprađa dűřmek... Kışın řahadeti desen deđil, cemrenin tohumlanıřı deđil. Toprađa dűřmek ne hűzűnlű, daha karıřmadan yađmura... Hiçbir savař anlatamayacak yeryűzű sızlanmasını, biz gűkyűzűnde korkmuřken ve yalnızken bűyle...

Kim diyecek arkamdan doktor,
Ŗldűkten sonraki arkamdan
şiiir yazardı karaydı defteri
Severdi űstelik korktuđu her řeyi
Ve yetişemezdi hiçbir sokağa kapanmadan...

Ařkı ve hűznű diřleri çűrűk bir tank kadar gűlűyorum doktor... Ađlama...

la sol la fa la sol la fa fa sol mi sol fa sol mi sol fa sol mi mi fa re fa mi fa re fa mi fa re....

Feyz Kariha

İçimin Sıkılğan Bahçeleri

Bazen özlüyorum acının ortasına kurulmuş o bahçeyi... Çiçeğe durmuş ayva ağacını... Kırmızı ve yeşilin mayhoş ahengi olan vişneleri... Biri her daim haylaz yavru kedileri. Ah! olmazsa olmaz, kardeşlerini bırakarak, yasaklı bölgeleri turlayıp gelen o farklı mizaç, o haylaz kedi...

Özlüyorum acının ortasındaki uzaklık ifade eden yeşil sahneyi. O yalnızlık kadar bana bakan, orman doğuracak gibi duran... Şimdi sararmış içim... Ah içimin sıkılğan bahçeleri...

"bir yer ki artık orada sevemiyoruz. Oradan geçip gitmeli" (zerdüşt)

Duruyorsak homurdanıyoruz demektir. Ağızımızda köpüklü bir deli... oysa gidemediğin yerde susmak çağıran ormanın, vadinin ve dağların sesidir....

Üfleyelim doktor. Sahip olduğumuz en sert rüzgârları, sararmış ve solmuş ne varsa bizden uzaklaşın diye üfleyelim.

Üzölmek nice... Üzölmek niye... Kalbimizi bir doğum sancısı olmadan nasıl irkilteceğiz.

Büyük şehirler ruhumuz üzerine mehtaplanırken ahlakımıza cehennemleniyor... Ufku en çok yedi tepeden seviyoruz. Piyerloti'ye çıkmak bir masalın duyabildiğimiz müziği..

Öte yandan şikayet ederiz uzun korna kuyruklarından. Şikayet ederiz ama hiç birimiz ayaklarımızla toprağa basmayı denemeyiz.

Tiksinecek kadar varız şikâyetimizde, deliremediğimiz kadar aciziz gazetelerde...

Hep küçük kasabalar hayal ederiz, denizin eteğinde küçük kasabalar, dağ yamaçlarında, orman bağırlarında küçük kasabalar.. Bizler gazete yapılacak kadar yalancımız... geçip gitme erdemini hayal üzerine koyarak yapıyoruz bu yalancılığı..

Ruhumuz için bırak şehri terk etmeyi, onun için sadece gece kafesleri kurduk. Nasıl acıyoruz bir bilsen ne güzel acılanıyoruz.

Ahmet söylüyor biz ruhumuza sunuyoruz o kafesleri, Müslüm söylüyor biz sunuyoruz...

...

Biz, ürperen, seven, yalnızlayan, inkar eden, öğütleyen, kaçan sonra tekrar gelmeyi dileyen çıplak ayaklarımızla toprağa basmadan, acılarımızla alay edemeyeceğiz doktor. Ve o kafeslerde türkümüz hep çalmaya devam edecek...

Feyz Kariha

İhanete Diklenme Provaları

Düşe kalk
Hadi isra
Giy siyahını ve yürü yola
Geceyi isterik fahişelerden topla...

Gücüme dil çıkararak bitkinliğin künyesinde adın
Ateş hattında savunmasız bekliyoruz
Havale geçiren bir aşkın
Gözlerimde yanık yanık pırıltılar
Yine beni mi dağladın

Sabır şişeme bahaneler doldururken ağzından
Öküz altında samanlık seyran
Sana çiselenecek bir ben kalmasa da
Gıdıklanıyorsun elimi hangi taşın altına atsam

Kan çanağı saçlarımı ele geçiren gece
Kendine çektikçe acılarımı
Suyumu çıkardı elem
Düş kurup karanlığın dibine
Sendin cehennemimi iğfal eden

Sen aklımın iptilasını
Kalbimin maşallahsız yanı
Yasını tutmayayım diye
Seni diri diri gömerken
Bana aşk diye bu mezarı
Hangi yalan aşırıldı sözlerinden

Hadi git kalkıp düşmeden
Soyunsun senden çaresizliğim
Kabullendim artık amenna
Varlığın iki dudak arası nasipsizliğim
Kaderin cilvesinden

Vesaire vesaire vesaire

Benden sonra sen rahat uyu diye
Tüm şiirlerim hadım edile...

feyz_kariha

Feyz Kariha

İhtiyar Gölge

Sevgilimin beni bulduğu yerde
Asırlık ihtiyar gölge
Körpe bir çınarı sayıklıyor
Kendini kül edemeyen güneş ne dese boş
İhtiyar bir gölge
O körpe çınar özleminde...

Benim sevgilim
Düzenbaz bir bilgenin elinde
Kamburunda çiçekler beslerdi
Ağzından öptüğü her çığlık
Yuvasına pas tutmuş bir çivi
Ah benim sevgilim
Sevmeye ramak kalmış bir dilde
Ezberinden ve dahi hiç eksiksiz
Modern bir gitmek çözerdi...

Ben
Kaçmaktan sayılıyorum
Sorular
Ve ateş eden mayınlı yollar
Harlanan menzil
Ayaklarıma dolanan bir ikinci serinliği
Yastığa dağılmış rüzgâr ve hırçın saçlar
Dedim yolda kalmaz hiç bir mana
Hayranlıklar, ıslak patikalar

Dua eden ağaç ve kıkırdayan taş
Uykusunda bir kimya
Ahi kapısı, kelebek ölümleri
Yolda kalmaz ve haylanmaz
Yürümenin karşılık bulmayan dünya izleri...

Sevgilim, bu ağlamak sana,
Şu sinemden fırlayıp uçan niyaz
Gökleri karartıyorum sana yakararak
Mendilin ucunu yakan uçurumdu göğsümü gıdıklayan
Gözlerime çektiğim beklemenin buğusu
Sevgilim senin annen benim
Şu rahmin yetimi tüm çocuklar senin
Gökleri karartıyorum gözlerimi kısarak
Çok mu ayrılık boynundan Allaha sarılamamak...

Cepte biriktirilmiyor bazı şeyler
Öyle yürürken ağır aksak yahut son sürat gençlik dolaylarını
O şeylerin kendine akacak bir misleyn bulmasıdır
Belki de budur incenin beyazı..

Benim sevgilim
Beni bulduğunda
Körpe bir çınarın mezarında
İhtiyar bir gölge idi...
Feyz Kariha

İlm-i Sevda Dibacesi

Güneşli bir yüzümüz var
Birbirimize baktıkça ısınabiliyoruz aslında
Kurdun kuzu olduğu
Yani kuyudan beri

Hani bir yırtığın sırtından
Aşk, hikâye edildiğinden beri
Seni seviyorum.

Batıda kuşkulu bir mor
Geceye ramak kalmış bir ağızla
Çağı öpse, çocuklar masal bilecek
Esnaf görmemiş nazenin bir sokağın başında
Sana köşe bulan ben kadar
Dönülmez ufkunda hani
Bir şeylerin alınamayan patenti
Örneğin kalbin ve dahi o muhteşem kalbin
Geceye ramak kalmış bir ağızla
Seni seviyorum.

Şehre varmak için yola inmeyen dağ gibi
Umuttan bıkmayan bir tren gibi gidelim
Derimizi zamanın memesinden kurtarırsak
Böylece açacak hercai bir mevsim
Dudağının avlusuna güvercinler vermek için
Gözlerinin vardiyasında hiç durmadan uçan ben
Ev kızlarının bildiği bir usulle

Seni seviyorum.

Kalbim elinde olan Allah aşkına

Yaratıldığım o ruhtan beri

Hani çarpıştığımız sonra bildiğim kadarıyla tekrar çarpıştığımız

Tek vatan kalu beladan beri

Seni seviyorum..

Feyz Kariha

İzinde Gidilen Delil Ve Şüpheliye Âşık Bir Dedektiftir Evren

Sevgilim sen bana azıcık kibritten bahset
Huzur için kıvılcımlanacak kibritten
Yoksa muaf tutuluruz tüm perverlikten
Ümmi bir lisanın kan geçirmez hali yontuyor düşüncemi
İhbarlandığımız kadar yaka veriyoruz kaybolmaya
Gülmesek gemileniyor savaş denizleri
Kuşlar bir süzülmenin kırık kanadına uğurlanıyor
Kırılma korkularımız tren doğuruyor ve kusura bakılıyor sıra
Gitmek, dudağımızın ilişemeyeceği kadar pahalı bir kahkaha
Gitmek, birlikte uykuya dalınmaz bir huzur
İddia edilir ki ayrılık çatısındaki son zuhur
Bahşetmektir kendini tahayyülsüz yokluğa...

Soğuk umurumuzda olmasaydı üşür müydü parmaklarımız
Bak, soğuk ne kadar heykelimsi, ah! Soğuk ne kadar heykelimsi
İroni satıcısı gibi sevgilim, rimelin diğer gözde bitmesi gibi
Bir şey gibi yalnızların iliklerine kadar titreyerek ezberlediği...
Bu yüzden çekinme üzerimde acılanacak ilgisizlikler bahşet bana
Küsdöndüler açıp duruyor nasılsa hertesi
Ünsüz yumuşaması yaşamayan aşkım ve kunut duası eşliğinde gelen Allah
Sonra nas sonra felak sonrası donanımlı insan nefesi
Sargı bezlerini aldırın iyileşme
Gibi sakince bahşet kalbime kabinsizliği...

Rasyonel bir rüzgâr eşliğinde
Kibritlere kıvılcımlar verilmezse
Ve savaşların farziyeti mubaha indirilmezse
Nasıl devamlılığa hayatlanır evren
Bu yüzden sevgilim en iyisi sen
Savaşmadan sevişmenin olmadığı bu yerde
Asr süresini tebliğ et
Yaşama dürtülerimize...

Feyz Kariha

Kalp Yontucusu

Garip bir şekilde terk ediliyorduk doktor
Önce zaman bizi terk ediyordu. Sonra ipek, tenden solup akarak
Sonra siyahı bir saçın...
Garip bir şekilde terk ediliyorduk. Kavuşmadan ayrılıyorduk
Vuslattan önce nasıl firak geliyordu
Hayat bulmadan ölmek kendini nasıl icra ediyordu
Garip bir şekilde terk ediliyorduk. Önce umut bırakıyordu kalbi
Sonra bir jilet, bileğimizle yarenliği
Bir uçurum elimizi bırakıp ardına bakmadan gidiyordu
"Gönlümüzdeki keder hep terkedilmekten."
Oysa alışmak bizi yola koyuyordu
Daha bir yanağı mesut kılmamıştı dudağımız
Gözlerimiz bir çift gözün ziyasını alevlendirmemişti
Garip bir şekilde terk ediliyorduk. İlk ayetin anahtarını kullanmadan
Daha bismillah demeden, Vuslata hırka olmadan terk ediliyorduk.
Vakit akşam
Karanlık terk etmiyordu bir ömürlük harabeyi....

Durduğumuz yerde ölüyoruz doktor
Aslolan belki de savaştır
Savaşmıyoruz diye bu kadar kanıyoruzdur
Oysa kalbimizde yaşamak tıkırtısı
Utandırır gibi değil bölüp bu rüyayı öylece içmek
Kafamda deli var doktor, normalliğin ırkına mensup olmayı reddeden
Utandırır gibi değil...
Kalbimde bir yaşamak tıkırtısı
Göğsümü basamadığım gökyüzü kadar hasretkâr
Bir şehir kalkıp haritayı turlar
Huysuz bir gecenin beşiği olmak çaresizce
Bildiğin gibi değil
Bir ağrı tenyüzünde sabit bir noktayı sondajlar...

İnsanların temel içgüdülerinde kalp kıracağı var doktor
Nasıl meziyetli bir bilsen
Nasıl da hünerli ellerinden
Ne kalbine koyduğunun halinden sen anlarsın
Ne kalbine koyduğun senin halinden
Sevmek ne demek peki
Sevmek kişinin kendisini ne yapması demek?
Kendimi ihmal ediyorum doktor
kendimi ihmal ediyorum ve nevrotik bir naz başlıyor yatakta yorganda
Uyuyamıyorum...
Ben ki hassas bir plastiğim
Dünyanın kaynayıp duran yüksek ateşinde
Nasıl hâlâ bu kadar diriğim...

Acıyı kapı eşiklerinden atlayarak
Umuda ve umutsuzluğa yataklık yapan geceden oymuşlar
Yorganın altına girmeyi başaran soğuktan

Sürmesi uyku olmayan bir gözden,
Hastalığın göğsüne yakın bir ürpertiden
Acıyı doktor, acıyı neden benim şizofren bilmez sanatımdan oymuşlar...

Ben içtim, sen yoktun sevgilim
Kilometre taşıydı kuşlar,
Bir çizgide yürüyebilmenin.
Ben içtim, sen yoktun bir hiçliğin ardından
Kanımı yarsak geceye gidilirdi Zerdüşt'ün dağlarından
Ben içtim ve sen yoktun sevgilim
Kilometrelerce hüznün kanatlandı koltuğun baş konan yanından
Çok acıklı bir şarkı gibi söylüyorum kalabalığı, susarak
Dilim umursamaz bir peltek.
Ah ne kadar da umursamaz bir peltek
Ben bu yalnızlığı sana taş olsun diye yonttum
Ben bu susmayı sana heykel olsun diye
Sevgilim bir rüyaydı içtiğim bölüp ikiye
Sevgilim al, bu irkilmeyi sana yonttum
Bu sızlanmayı senin için
Bu, sabaha ayılma ihtimalini
Ne varsa soğuk gibi tenimi kemiren tam şuan hepsini sana yonttum.
Ben içtim sevgilim kanımda bulunmaz hint
Gözlerimde âşku belâ
Sarsılan göğsüm kapaklanmadan huzura
Ben bu sensizliği bana yonttum...

Ölüyoruz doktor
Kalbimizde yaşamak tıkırtısı
Bunu aynen ecza dolabına ilet...

Feyz Kariha

Keloğlana Masallar - Evvel

Kalbim biraz kuru kafa doktor
Kafamda ergen kırılmalığı
Çakalım bi antidep, çekelim bi la havle, uzatmayalım ortam kızıl kıyametken susalım...
Dile bindirebildiğimiz kadar acıtasyonuz çünkü
Sustuğumuz kadar dayanıklıyız acıya ve aynaya
Ruhumuzu evrene kurcalattıkça, hüzne yeni sezon acılar tekvinleriz
Ve hepsi gün batımı gibi yakışır susuzluğumuza
Sol göğsümüzün altında çatlayan toprak bizi örtsün ki
Sağ omuzumuzda yarışan kalemin gönlü olsun.
Yazılıyorum yazılıyorsun yazılıyor!
Ağaçların anatomisinde baş harflerimiz...

Nun'a yemin olsun ki sen yaratılmazdan evvel aşk vardı
Ve seninle şifa niyetine ifadeye şekillendi parmak uçlarımızda
Senin adını bilmiyorlar doktor
Senin adını bildiklerini de bilmiyorlar...

Bir bardak çayla elzemlenir efkar
Çık da gel, kağıttan yaptığımız gemiler deniz görsün
Elimizde pozlanan balıklar
Çekiliyorum çekiliyorsun çekiliyorlar....

En cesur masaldan başlayalım yanmaya
Aşk çalınmadı çünkü, aşk bir kıymetli gibi peşine düşülmedi.
Başka işleri yoktu sanki kara vezirlerin gitsindi, tutsundu, hapsetsindi sonra
İyilik değildi ya aşk, kurtarmayacaktı ki dünyayı.
Başka işleri mi yoktu kara vezirlerin, kaynatılacak kazanlara su mu hibe ediyordu sanki
gözler
Kalp bir odun gibi yanıyor muydu ki...

En cesur, en yalın, en insani masalı biz kapalım doktor
Dilimizin ergenliğinden istifade edelim atlayarak boş boğazlara...

Atıyorsun
Atlıyorlar
Atlatamıyorum...

Feyz Kariha

Keloğlana Masallar - Kalbur

Acı, kareli bir sofraya bezinin bizi indirmediği kadar sosyetik değil
Bıçak sesleri gelmiyor parmaklarımızın tıkrıtısından başka
Kalbi sıkışan bir kalbur ne kadar ağırlık eleyebilir
Öz ellerimiz tutmuş dilekçe olmuş katil damgasına...

Her şey beyaz, gözlerim kararıyor gibi süttten
Kızların çeyizlerinden para zimmetliyorum
İğne beyaz, ip beyaz, kasnak beyaz
Dokuduğum motifleri azdırıp hasretlendiriyorum mobilyalara
Oysa çeyiz dediğiniz şeyde tek elzem şey bir tren
Ah bilmiyorlar aşkta yeni yetmeler yaşamadan bilemiyorlar
O örtüleri kuyulara, tünellere, ışığı patlamış abajurlara sermeden...

Kûn emrinin itaatiyle kırıp dizimizi oturdukmu yaşama
Gerisi izahı orantısız bir ekmek bölüşmesidir
bir de dervişlerin sarığından rabıta çalsak aşka
Ve âmin desek bir anne sesinin Rabbena'sına
Ayakkabılarımızda gişe yapan her film sırat-ı müstakimdir...

Yere uzanmış ekose desenli örtü kadar sosyetik değil acı
Bunu dedik tamam
Acının tene nüfuzu sevgilimiz terdekince başlar. Bu zaten tamam
Kalbimizi donduran kanların kuşsal mezarı
Trenlerin eklem yerlerinden başlayan gitme kal pasları
Ve akabinde yola çıkma fobisi olan otobüslerin dramı
Geometrik bir kıyametle fena kelebektir...

Feyz Kariha

Keloğlana Masallar - Zaman

Öyle bir adam düşünki doktor
Hong Konglu bir filmi dahi yok
Ne sepetinde vefalı yumurtası, ne yarasında sabrı
Ne yapsak trenleri olumlayıp gel demiyor
Evde beslediği sürmenaj karayolları...

Küsülesi şeyler bunlar doktor
Alıp zammı tüpün geçmişine ağlayası şeyler
Hammaddesinde taksiye binip kaçmak var hayatın
İnsan şarjöründe hep bir sıkıldımlik kaçış
Ah ben sana elzem şeyler biriktirirdim de
Zaman alelacele sevişmek demek, beklerken durakları...

Burnundan mütevellit tahtaları emziren yalan
Darp edilmiş lambaların içine kapanık mağdur cini
Gençliğimizin ateşe nazır ahşap balkonlarından
Ah Ağlamanın hafifsel serinliği..

Bu böyle susulmuyor Doktor
Turgut gelsin göğe bakalım...
Sonra Furuğ
"Uçmayı anımsa kuş ölümlüdür."
Uçmayı anımsa kuş ölümlüdür
Uçmayı anımsa kuş ölümlüdür...

İnsan da ölsündü aşk zamana kalmasındı
Biz göğe bakalım...

Bir de İkizzamandan Şükrü girsindi göğe
"adamakıllı bir rüzgâr essindi
Bir kanatlı kâinat uçsundu içimizde
İnsanların gözlerine
Gökyüzlerine....."

Feyz Kariha

Keloğlana Masallar- İçinde

Kalbim Şen, ellerim hazır kıta seni beklerken
Sana Yusuf diye sesleneceğim.
Çok olmasa da az biraz nefis dolaylarından Őekilci olmam
Varlığının tahayyülüne verdiği hazdan.
Yüzünün güzelliğiyle aydınlanacak beklemelerimiz.
Sana Yusuf diyeceğim kuyu ile saray arasına kurulacak kalbim.
Ne çok üzerinden geçip gideceksin, ne çok acı ne çok sevinç...
Bihaberken aşkın vücut bulacağı senden
Yüzünü bilmezken süregelen her Şeyi sana gitmek olarak bileceğim.

Yusuf... Elimde kanlı bıçak ve parmaklarım yerinde
Zuhur edeceğin kesikte başlayacak hayatımız
Zindanı yaşamasak saraylar kuramayız değil mi
Durmaz üzerimizde ay ve yıldız...

Şimdi Züleyha'ya mısırı anlatmak
Kan düşmüş ülkesini, o aşk için kapandığı mermer tapınağının çaresizliğini anlatmak
kadar zor
Seni beklemek, seni ölmeden öncesine dilemek.

En edna mevkide, dünyada seni düşünürken
Yüzün yüzüme ayan, kalbim Şen, merakımda güzellik umudu,
Pamaklarım sıcaklığına hazırken Yusuf diye anacağım adını...

Zamanın içinde ne varsa hepsi sana dair, hepsi sana yol...
Vakit geç oldu Yusuf, kapat gel zindanlarını...

Feyz Kariha

Keloğlana Masallar-saman

Bir šiire yaslansam ve mutmain olsa kalbimin her semti
Evet aşk var desem, yaşasın aşk var, çok net aşk var!
Bu anneme karşı teskin etse beni, kaldırımlar kitaplama parkelerimi
Çıkamadığım gezmelere, çekemediğim sürmelere
İyi davranmayan her yanıma nazır teskin etse aşk beni...

İçime yürüyor yüzünden hatmedip sustuklarım
Bir nezleden boşalır gibi üşütüyor kalbimin alınganlığı
Gülüşümde Asumânî bir yıkım, çok değil azdan biraz
Ellerimde sensiz dokuma, kırkyama enkaz
Kime kızsam aynada parlıyorum
Sabzian'ın yakın plana düşen hazzı kadar parlıyorum
Hayvanlar aç kalıyor ve samanlar ölüyor
Ateşin doyması demekti oysa her şey
Allah'ın çocukları sevmesi demekti
Allah çocukları seviyor savaşlar da öyle
Ben gidiyorum sen hiç kalmamışsın
Gerisi umumi alanda eylemsiz bir naz...

O kadar esmersin ki hoş görmüyor yanağın yaşı
Bitap bir güneş geziniyor sanki derinde, derininde
Yemiyor hiçbir kuş aynayla verdiği savaşını...
Sen ağla yine de toprağında sebil bulunsun
Sonra ciğerlerine iyi bak ve onlardan ağaç dik benim olsun
Kırmızı, rutubet gibi emerken ruhumuzu
Aklımıza intiharın ölmemezliği kadar dipdiri bir profil konsun...

Aşkın vücut bulmasından başka bir şey değilken biz
Ve cahilken üstelik
Ruhumuzda bizi sahiplenen, olduğumuz gibi sahiplenen
Ve ziyadesiyle güzelleştiren delilik varken
Biraz yalnızcalık dileyelim öyleyse
Anlam kazansın trenlerin tensel varlığı
Ve sevelim tüm hatlarıyla bu noktada ayrılığı...

Bir yalnızcalık dileyelim, kaldığımız yer olsun her dem trend olgusuna
Kaldığımız yer olsun ve hiç sevgilimlenmeyelim, bir tek Rabbena, yalnız Rabbena...
Mart olsun hazan olsun bekle ki Ağustos gölgeye koşsun
Çürüğe çıksın kalbimiz, başı bağlansın
Değil mi ki aşkın adı dudağımıza kredi borcu, elleri kooperatif
İyi günler olsun bize, çok ölümcülüz zira ecelden ezele
iyi günler olsun toprağa, kırıktan mütevellit mermer taşına....

.....

Bir adam iyi çocuktuktu, o da gitti kırmızı tuttu...

Feyz Kariha

Keyfimin Stabil Kâhyasına Notlar

‘Ben sana mecburum bilemezsin
Adını mih gibi aklımda tu.....’’
Sahi neydi senin adın
Yediveren elmas, yakut bir kutsama
Esmer bir ağzın tuttuğu şakıma
Ben sana mecburum bil isterim
Adın kum mudur, okşadığı denizlerin...

Yalnızlık çığlıklarını duyuyorum burası duvar
Sevmek kaldırımların şahit olmadığı bir olay
Koşamıyorum, dizlerime sen gel isterim...

Ağzından büyüyorum işte kalbim
Seyrimde kırlangıçların akşam sesleri
Uda sevişmeyi ezberletiyor üç Filistinli
Ben sana o biçim mecburum bilemezsin
Baharda rüzgârın çocuklarını öldürmesi gibi...

Adına baktıkça harabe bir yapıdan
Kalkması gibi bir tanrının sığındığı duadan
Sen misin yırtılmış aynamdan görülen o ihtişamlı su
Gözlerinde uçan kuş, İstanbul mu...

Yaşamak nefesinden bir öpücük işte
Gözlerini açsın uyuyan her kimse
Gece karanlık, kelimeler üryan , soluk yırtık
Kalbur bir ninnidir dilimdeki hafızlık
Sana dokunamadığım her yerde
Musalladan yürüyorum gör isterim...

Basitleniyorum etten ve kemikten bir ahım
Basitleniyorum işte bu kadarım
Saçlarıma söz geçiremeyen kırık bir tarak
Doğmamış çocukların hazin rahmi
Merhametin kuşattığı ateşten toprak...

Ben sana meylimden ölüyorum bilemezsin
Dudağındaki sütler, akan bir anne midir
Muharrir bir mayın gibi
Şiddetin şah damarında atan
Yüzündeki o kimsesiz ben midir
Ben sana mecburum bilemezsin
Adını külliyatlardan topluyorum
Hasta bir mevzu gibi düşüyor aklıma sözlerin
Rezil bir akşam üstü kırıldığı yolda
Musalladan yürüyorum bil istedim...

Feyz Kariha

Kırk Yama Şiirleri

-Bülent Parlak'ın 'Sonra Canan Önce Canan'ına ütüsüz bir sarılma-

O benim kalbimdi, bin dokuz yüz seksen iki yerinden kırdığınız
Kapınıza gelmişim dünya diye, markut bir hahamdınız
Seviyordum üstelik, bakıp uyacağım elleriniz vardı
Yerkürede savaş bilmez bir vadi inşa edemezdim, tamam
Tamam, kırıklarımın bahçelenmiyordu su
Çocukları seviyordum ve kalbim bir masalın içine sığmıyordu
Yüzünüze yakışacak bir jilet darbesi kadardım
Tamam! Kan dediğiniz benim kırmızımdan akmiyordu.
Kapınıza gelmişim kuşlar bir göğü yererken
Demiştim ki: benim anahtarım kalbimdir
Açmak için bu kadar hırpalamayın
Bir kilit kapısına nasıl küsüp gitsin
Markutluk benim de içimdedir.

İnsan, gitmemeyi bir kuşa bağlayıp
Haberleşmek ister kendiyle aynada
Herkes tarafından kırılan bir suretse bu
Gamzesinde kuşlar can çekişiyor demektir
Akmıyorsa boyası bir hiçliğin
Yağmurdan sonra ıslanmak kadar talihsiz
Şehir çıkmazı bir metro
Yürüdüğünüz kadar ayak direyebilen iç ses
Ve tabelalar, küçük küçük yazılar, sokaklara sürükleyen girdap notları
Yazı ki 0,5 uç kırılğanlığında bir kaderdir...

Keşke doğrulup yapmadıklarımı değil
Yaptıklarımın çıkan dersleri umursasaydım
Bu beni barınağınıza bırakılmış bir tapınak yapardı
Toprağın ağzını kapardım, ellerimden âmin akıtarak
Sığınırdım, beslenirdim ve dahi huzur kanmak değildir bilirdim
Çalınmanın dokunmadığı bir kapının eşiğinde
Ütüsüz provalar eşliğinde
En ayıp nidalarda ses buruşturup, derdim ki:
Tak, tak, tak!
Sen kapısın bu kadar nazı bırak
Senin kimyanda açılmak var
Sırrın bir anahtar deliği kadar
Nasıl da sızıyor ince ince teninden geçmişin feri
Bâbun bâbâni esbak...

Say ki Yesrib'im, kendi içimde bir amâlikayım
Farz et ki bekliyorum bir hicretin bana gelmesini
Esv ve hazreç hiç küsmemiş bağrımda, Mâ'rib barajı yıkılmamış
Babil sürgününde nice Yahudi kabileleri görmüşüm
Ve hep hazır bir selamete beklemişim
Yumuşak başlılıkla beklemişim, asıl misafirimi...

Siz benim insan kalbimi kırdınız
Mekke'den çıkmayan inatçı bir put gibi kırdınız

Keşke kıyam edip yapmadıklarımı bu kadar sevmeseydim
Aşk beni hırpalasın istedim. Aşk beni hep hırpalasın
En çok o, bıraktığında yetim kalıyordum çünkü
En çok sevmeye yeltendiğinde, mutlu bir dünya...
Siz, benim insan kalbini kırdınız
Aşk da durmadı o da kırdı
İnsan böyle durumlarda
Gitmemeyi bir kuşa bağlayıp
Üç Nas bir Felak
Ölmek istiyor kendisiyle aynada...
Feyz Kariha

Kırmızının Kanına Övgü

18 artı oldum olalı
Çığlık çığlığa uyanıyorum uykulardan
Tam tepemde sarı benizli bir aşk belası
Kara kuru bir ölü sevişmesi gibi
Sallanır durur tavanın beyaz boğazından..

Ve sıcak
Usul usul kanımı kaynatırken geceye
Akdeniz çakması bir haziran girer şehre
Bileklerinde papatyalarla gider bahar
Ki papatyalar toprağın kan kokusunu gizlemesidir
Ay'dan süzülen süt kadar..

Nasıl olduysa ve hani olan olduysa da
Toplum baskısına biçilmiş kaftanım bu aralar
İbadetsizim üstelik kerâhat vakti kadar
Nefsim en baba korkudan uzak
Bir kelime-i tevhitle dövülesim var
Bir de çölsüz kalmak bana müstahak..

Suya gitmek var yine
Ruhun dişlenmiş kırmızısını
Gölgelerin dikeninden akıtmak
İplemeden yaşarken dünyayı
Allah'la mesele kurmamak
Ve aşk
Cennetin dibine kadar aşk
Tüm eklerden arınarak..!

...

18 artı olduğunuzdan beri
Sizde uykulara dertleniyorsunuz değil mi
İçinizde kıvrım kıvrım bir ateş dansı
Tepenizde siyah beyaz bir gösteri slaytı
Kendinizle konuşmayı deliliğe vurup cebinize atıyorsunuz
Kolları kesik tişörtler giyip
Frekansınızı frensiz yollara kuruyorsunuz
Yüzme bilmediğiniz denizlere saldıığınız oltayla
Yiyemeyeceğiniz düşlerin kanına giriyorsunuz..

Öyleyse izninizle
Bir çift isyanım var şimdi
Başka şiirlerin gaza getirdiği cesaretle
Tamda burada uygun bir ayak bulup ayaklanma yapacağım
Bir cüce boyu kadar çıksa da sesim
Küçük dilimin ciddiyetiyle bağıracağım

—hey bizler
Ölü kuşlara soru bindirenler
Olmaz böyle derli toplu dertlenmekle
İncir çekirdeğine mesele biriktirmekte ne!

Biraz dağıtsak ya biraz darılsak biraz daralsak
İçimize edenlerin içine hiçlenip
Dünyayı havalandırmaya alsak
Ve biraz kaçmasak..!

Güzeldir bileklere papatya bastırmak..

Bitmedi daha
Kalbinizin üzerine bir şiir döküp lütfederseniz
Ağlayacağım biraz da
İçimin dişleri kemiklerime geçirip kendini
Kimliğini kırıyor zira

Kırmızı haliyle bir sivilce geçiyor kütüğümden
İçi nakarat dolu
Kendimi sızdır bulduğum her duvarda
Tekrarlıyorum onu

Sadece çok yalnızım o kadar
Yalnızım sadece çok kadar
Tuzun kokusuna alıştığım dan beri
Kuruyamıyorum eskisi kadar..

Aslında bütün mesele bu..!

Yani diyorum ki
Ta Nuh'un gemisinden gelmişken bu yalnızlığa
Kendi suyunu içmişken tufan görmüş her kara
Girip genel pijamalarımızın koynuna
Mavinin selametine müteşekkirliliğimizi arz için
Kırmızıyı keserek infilak etmeli
Ne de olsa büyümek ve aşmak 18'i
Bir çift göz ile sığağa bakmak gibi..

...

Kendime Katolik bir yorgan edindim
İyi geceler sevgilim..

Feyz Kariha

Korkunç Tenyüzü Şarkıları

Yürüyoruz, mevsim güneş, iştahımızda heykeltıraş dondurma
Genzimizde ucuz parfümle kurulan periyot
Tenyüzünde su ile iç savaş çıktığı çün
Elbiselerin iskeletlerinden damlıyor rayiha
Yol kısa biz yürüyoruz, herkes emelinin çektiği yere uzuyor
Salınıyor şah damarımıza doğru, salınıyor da kendini koklatıyor dünya
Alın teri köprü kaldırıyor, gün oluyor harman olmuyor
Kılıfına uymayan minareler gayrimenkulden sayılmıyor...

Yürüyoruz ensemizde gezegenlerden taşan korkunç sel
Ah tanrım avuçlarımızda terliyor aşk
Aşk ki biraz Milena çokça Kafka ve külliye Karâni her daim Veysel...

Aşk buyken buncayken sen git dünya düşünceni karşı koymak yap bana
Karşı koy da varılmaz iki kıyı olalım
Trenler bile gitmek için vagon vagon kendini tekrarlar
Biz niye gittikçe bütünleşemiyoruz diye hiç oturup çaylamayalım...

Kırmızı düşünüyorum
Bir yeşil sever olarak hep kırmızı düşünüyorum
Sahte evrakları kıvrıp kıvrıp düşün diye sana beyin yapıyorum
Sevgilim olsan faks çekerdim acele bekle seviyorum stop!

Gidiyoruz tozlu ve şeddeli adımlarla çift dikiş tutmak değildir bu
Yol kısa üstümüze çektiğimiz göğün bize kattığı fiyakaya bakma
Bir taş yeter diz çöktüren yeryüzü krampına...

Yürüyoruz toprak sıcak, toprak iyi, toprak içine alası bizi
Uzak uçurumları düş bellemek kimin urunda
Melikelerini kaybetmiş bir tren ne kadar uzağa gidebilir
Güneşe kiralanan ten ve yaşasın sauna!
Kalbi kırık kör kuşları atıp balkondan
Bir ilacın prospektüsünden gökyüzüne bakmak iyidir...

Yağmura çıkarılmayan kitapların geri dönüşüm tutkusu
Halı sahada keyfi kaçan bir top uykusu kadar olmasa da
Öbür dünyalara gitmek için demir biriktirmek gibi bir şeydir bu
Yürüyoruz pürmelal bir gol edasıyla kalubelaya...

Değil mi ki yol kısa, uzun boylu değil hiçbir şey
O vakit sırat ne iyice bir köprüdür
Geçelim... hey...!

Feyz Kariha

Kûn Senfonisi

AYN

Yalnız bir ağaçtım, orman uzaklardaydı
Direndiğim kadar dileniyordum toprağa
Uzaklardaydı yağmur, sen uzaklardaydın
Baharın açmaya çiçek sunmadığıydım
Yaprakların yeşilden yüz bulmadığı
Allah'tan gayri kimseler dokunmuyordu nûveme
Kuşların mâsivâ saydığıydım.

Sen susuyordun, rûzgâr susuyordu
Kime dokunsam göğsümden su yontmuyordu
Terli bir ağaç oluyordum arsızca koşuyordum
Rahmetinden hadîkalarımı aşan nehirlerden akıyordum
Savaşlar geçiriyordum sakat atlarla
Âmâ bir zindan zincirlerinden kurtuluyordu
Ellerinde çiğ bulutlar
Acı yemişli kırmızı sütunlar
Allah'ım! Lem Yelidsin Ve Lem Yûledsin

Kûn! dersin bir sarılma koşup
Ruhumdaki kanayan kesiğe tampon koyar...

ŞİN

Kalbi ağrıyan bir ağaçtım her mevsim geçişinde
Heyulamın kimyasında "ayn"ıma kelebekler doluşurdu
Benim kanatlarımda dörtnala bir orman

Zayıf kalbimde ağlayan âşık bir şadırvan
Çok sevgili Mikail elini sallasa ağırırdım
Kim kimin Hızırı olur bilinmez
Kim kimden Musa
Kim için elleri olan şu asa
Al bu kalbim, al sevdiğim kır anılarında
Kabuk tutmamış yaralarında...

Ben yalnız bir ağaçtım, sen uzaklardaydın
Allah'tan başka kimse konuşmuyordu benimle
Fetih suresi geçiyordu aklımın tesellisinde
Aşk olmasa çok kuyulanırdım
Ağaçtım, onarırdım baltalarımı
Allah'ım basarsın, semisin, haysın, dirisin
Neyin metafiziği benim şu gövdemden akan ağrı

Kün! desen köklerimden bir merhamet doğar
Dirilirim, şehvimden bir toprak doyar...

KAF

Sen ki daha seyr-u sülükte bir ağaçtın
Sen ki bir orman arsızlığında terbiye olmadın
Kadınlar geçip giderdi gölgenden
Ağlayan kadınlar, Meryem kadınlar, pişman kadınlar, aşk dolu kadınlar
Aldın onları, tek tek aldın kuyuladın gövdende
Neyin nidası bu sızan ter sende bildin mi?

Bildin mi neye gebesin kasıklarında

Yalnız bir ağaçtın, yapayalnızdın

Nemli bir yağmurda

Çürüyüp gidemeyecek kadardın...

ⓘ ⓓ ⓔ ⓑ ⓘ ⓨ ⓐ ⓣ

Feyz Kariha

Kuşların Kanadına Takılır Kaktüsler

sonra ben gider bir ata sarılırım sen orda yoksundur
ben ata sarılırım, bir orman kalkıp kaktüslerinden kalp yapar
yeşile nazır bir cam şahittir buna
bir de akşama varmaya kırılmış bir testi
vay ki ben sabah esintisini görmemiş bir güneştim
esmerleşmiş ruhumun gölgesizliğinde ikindiye varmaya yeltenmişim....

gökyüzünden raviler diye unuttuk
unuttuk kuşların da bir göğsü olduğunu
oysa seherde rüzgârlar en meltemli yerinden okşanır
kuşlardır seherin sakince mırıldanan nefesi
bensiz... ah! bensiz mi duydun hu huu'ları âminleri...

çok puslu bir uzağın yalnızı olsan kimse fark etmezdi seni
ondan geldin bir kırılmanın içine mum oldun
et kokusunu duyunca ormanlar nasılda kaktüslerini yoldular
ah ben usul usul ışılan yalnızlığınla yanardım
yanardım
yanardım
yalandın...

ormanların kalbinden
ve yalan bir alevden beri benim adım zehr
ben kuşlara terör estiririm
gökyüzü kaçınları taklasal bir ifadeyle
maviden geçmeye nasılda meyleder
kuşların kursağında toprak kalmıştır bilirim...

Feyz Kariha

Maskeli Balo

senin nezdinde itiraflaşmak maskeli bir balodur doktor
ben şimdi biraz unutacağım yüzümü
ve biraz ispiyondan geleceğim kendimi
biliyor musun doktor içten içe besledim ben hilkatimi
muhayyele değerdim
uzay vardı, peri vardı, hızır vardı
ve dahi ak sakallı dede vardı
ve ben gelmişimle geçmişimle muhayyele değerdim.

kurduğum ülkelere, kurup kurup kurulduğum ülkelere
senin bile elin yetmezdi.
Nun üstüne yemin olsun ki doktor!
kalem seni şekillendirmeden önce ben muhayyele değerdim.
ben değerdim uzaklaşırdı evren..
evrende bir küçük kız
kızda kırmızı bir pabuç..
Allah biliyor... evet o Rahman ve Kahhar olan biliyor
bir çok kız çocuğunu kendi elleriyle ellere veriyor
ve atalar gelip sözü basıyor ilkeliliğin erkliğine

- debbağ sevdiği deriyi yerden yere çarpar...!

pişmeye meyyal bir yapımız olsaydı
cehennemin narına gülümserdik demi doktor
ol dedi tanrı
ihtişamlı bir serüvendi olumuz
yok olmamız niye sancılı...

ve insan korkularıyla yalancı tanrılar yarattı
tanrılar en çok balta tutucuları sever
tek ilaha düşmek elzem demektir bu...

korkuyorum doktor..
bu maske benim, bu zemini kırık dans
bu baloya gelmeyen saatin 12 liği..
ve ayağımdan hiç kaybolmayacak cam takunyanın prens azizliği...

neye tamah etsem kursağımda mahşeri bir kalmışlık
sahip olduğum anda yetineceğimden mi bu kaçmışlık...

korkuyorum işte doktor
ola ki tanrıların savaşına dalıp bir mağaza indirimini kaçırırım
sesinin yüksekliği kaybolur da bir tellalın
ben duymaz kuruntulanırım
ve alıp kalbimi
bir kulak burun boğazcıya yollarırım...

neye tamah etsem

neye doğrultsam kalbimi
kursağımda mahşeri bir kalmışlık
Korkuyorum doktor...

Feyz Kariha

Mehârici Hurûf A Giriş

Cevf...

Göğsümden yükselen sesle hayat meddindeyim
Nefes çukurumda gömülü durur hüzün
Ol emrinin tahtında süren saltanatımla
Perdeleri gökyüzüyle gizemlerim...

Soluğumun kıyısında demlenen mürekkep
Ellerimle kendime kıydığımın fermanıdır
Bir kızım olabilseydi adını mus'ab koyardım
Büyüyünce çok ağlardı dışlanırdı hani biraz
Üzülme derdim feyz de erkek adıdır
Enkazından arınıp göğüslediğin her ses
Yeni yollara cesaret hattıdır...

Halk...

Mavi bir boyunluk takmış gibi kuşlar
Rüzgârın güneşle anlaşması ne iyi
Takvimler geçip rahlenin başına
Günbegün yutturur bize pratiği
Bu kadar içli olmasam ve bu kadar içli olmasalar
Bir gırtlak şaheseri olmazdı
Boğuk ve yorgun nakaratlı şarkılar...

Lisân...

Bir memleket kurulur anne ve babamın kaynaşmasından
Atılıp atfedilirim avuçlarımda bir şive kaskatı kesilir
Ne kadar delirsem o kadar görünür olmam
Ucubeden başka suret hak etmeme hakaretine delalettir
Neden dilimizin ucunda harfler jileti
Bu kesikler ah kansız ve sarılmaz kabuk tutmaz bi yedinmi bir daha onulmaz
Ben sadece boğazda boğduğumuz dişleyip dilaltı ettiğimiz kelimeleri
Ve turkuaza gidilecek yolu benimsemiştim
Gerisi hayat kabuğu dedim soyulmadan yenmez
Anladım ki İç savaşlarda kimse kimsenin yardımına gitmez...

Hayşûm...

Gözlerimde genzimi yakan bir şeyler var
Oturma odalarında yan gelip yatan dergiler kadar ellenmiş
ağlamak ki içimde yankılanan bir aksesuar
Aç kalan çocuklar tam vicdanıma göre işlenmiş...

Şefetân...

Ola ki bir kalp çalkantısıyla dudağımda aşk patlar
Bedelsiz vadilerde gülümserim
Ben gülümserim ve beklediği trene biner munis yalnızlıklar...

feyz_kariha

Feyz Kariha

Melce

Tanrım eskidikçe sana geliyorum
Genliğimi didikleyen kuşlar geçiyor göğsümden
Tüm acılarımı kafesliyorum..
iyi al beni...

Feyz Kariha

Mesele-i Verd

Tenlendiğim döpiyes seni inandırısın ki
Gül kokuyordu taş yontucu beynimiz
Biz öyle gülümserken anatomisel öz bakışla
İvedi bir bahçe gibi şenleniyordu aşkyüzünde suretimiz...

Ağzım burnum yerindeyse aynada güzelim
Kalbim yoksa toprakta çirkin
Gaipten sesler duyuyorum orda annem ağlıyor
112 nin çıkamadığı merdivenler kadar acil ağlıyor
Sen duymuyorsundur ama ben seviyorumdur
Kalbimiz yoksa.....
Ah kalbimiz yoksa bizi toprak da budayamıyordur...

Sevinçli bir gündem oluşsaydı ekstra güzeldik
Gezerdik üstelik yan cebimizde Paris, Venedik
Haddinden çekici bir yara koymuyorsa bizi yolda
Ve yontulmuş güneş kokusu varsa havada
Açmışsa kendini toprak bir ölü mabadına
Komşunun görünmesinin düğününe de giderdik...

Biz giderdik ve iyi felekten çalardı hayata tutunan deri
Gömleğinden damlardı bürokrat yemini
Deri bir buruşmaydı geçemezdi ölümden
Canım yok satılıyor ruh çağıralım istersen
Diyemem ah diyemem sevgilim sen hala böyle güzelken...

Beyaza mürekkeplenir gibi, geceden birazlanır gibi
Sen yazarsın ben yazamam onlar yaza gelirler
Bu yordamsızlık özlemi bu yolcuyu çıkmaza kerh etmeler
İngiliz bir ezginin göğsümü gökdelenden sana atması gibi..

Sen istesen, eğer istersen
Sarılıp kalbimize bizden de geçerdik
Tenlendiğimiz döpiyes seni inandırısın ki...

Feyz Kariha

Mızraklı İlmihalinin Akıcı Osmanlıcası İle Âmin

Ve dahi âlimi sapladılar bilinmez bir yolun yokuşuna
Bilmemek ne güzel duruyordu, üstelik biraz da kelebek mayını
Toprağın kaydığı gezegen nazarında
Dışleri çürük bir tank gülse ne olur
Namlusunda kanatlarını doğuran kuşlar
Kaçalım diyordu bir tıkırtı
Tıkırtı ki gölgesini yemiş aşırı zayıf bir ihlal...

Ne hevesli bir mavi, turuncunun hırslı günleri
Göğsünde bıraktığı terazideki yangın
O kendinden bıkan, bıktıkça harlanan yangın
Sevmedikçe paslanan gecenin ritmi
Sonra diye bir ilah vardı ve kaybetti
Hevesinde yıkandı zorba dudakların.

Benim kalbim diriymiş, atlatıyordu her serçe şarkısını
Kırılan testi içinin kavuştuğu ışık
Ve aç kalkmak, toprağın sofrasından
Kızdırmıyordu hiç
Bileğini kesmiş bir ormanı...

Öfkeyi doğru kullanmalı hakka tapan
Ki lekesiz olsun diye istikbali
Kimyasya ve hunharca
Kimyasya ve hunharca

Öfkeyi doğru kullanmalı hakka tapan
Mızraklı ilmihalinin akıcı Osmanlıcası ile ÂMİN
Uyanmanın ilki, seni seviyorum'dur
Sonra diye bir ilah vardı ve kaybetti
Sonrası aşk ile üç kere,
Hevesimizi munfasıl kılma sevgilim
Hevesimizi munfasıl kılma sevgilim
Hevesimizi munfasıl kılma sevgilim
Kezasıya ve hunharca âmin...
Feyz Kariha

Nü

Kısa bir geçiştir
Aşk
Ellerinde sevgilinin

Bir lahd içi
Yalan olması için
Yeterdir...

Feyz Kariha

Ömer'e

Ömer, ayağı yere basan kuşlar var
Ömer, bu ağrı buraya çok, bu ağrı buraya çok
Hiç doğmamış acılar yüzünden
Yüzü göğe değmeyen kırıklar var...
Yola giriştiğinde heveskâr narin tüy gibi
Daha ellerinden tutmamıştı bir yokuş
Sen tırmandığını sanıyordun biraz bebek iyiliğinde
Sıra sıra göçleri dizip dünyanın ipine
Peşi sıra coşturup dörtlü ufkunu
Yeşil bir ova gibi, vay ki gençtin, ne hüzel de geçtin..!

Kat kat giyinmiştir şimdi Tanrı dağı
Çıkmak istediğin kadar ağırdır ayakların
Sen ömer, bir kuşun yuvasında uyurken
Hüzel bir rüya gibi uyandı çocuklar
Ablası bir şeylerin, merhametin örneğin
Koruyup kollayan bir ağacın erliği
Kozmik bir sisten ağaran aşkın gözleri
Neden beni sevmiyorsun, neden beni sevmiyorsun
Kuzunun kurda ağladığını duyar gibi
Neden beni sevmiyorsun neden beni sevmiyorsun
Bir pamuğun kirpiye yakarması gibi
Karın kaslarını çalıştıran secdeler
Ağız muhafızları küfürler
Yaman bir nefesin kestiği rüzgâr
Ömer, bu çağ da böyle bir güzbebeği...

Biz topyekun bir fermandık sağır sulara
Yüzüyorduk kendimizden soyunup, azraile çıplak
Geçiyorduk kederimizden gezegenler arası gezerken
Kelimeler üzerine bağdaş kurup anlamanın şeyhliğinde
Nefis atını kırık ayağından yaşatıyorduk
Henüz doğmamış yaralar yüzünden
Bu iyileşme buraya çok bu iyileşme buraya çok
Aynadan sızılan sır
Sızlayan tanrı dağı
Durup durmamak bize malum olmuyor ömer
Bir sualdi sonuçta yaşamak
Yaramaz savaşçılar gibi kazanıyorduk da üstelik arada
Kalbimizde leyla kırıldı, çölde serap kırıldı
Mazimizde muzarimiz kırıldı, kasrımızda meddimiz kırıldı
Alnımızda neyin izi var
Kuşlar ömer
Ayağı yere basan kuşlar
Ve kanat görmemiş gökyüzü noktaları
Özgürlüğün kelepçe girmemiş bakirliği mi var...

Gör ki gençtin
Yola koyuldun heveskâr narin tüy gibi

Daha ellerinden tutmamış peşinden koşacak bir yokuş
Sen tırmandığını sanıyorsun biraz bebek iyiliğinde
Sıra sıra göçleri dizip dünyanın ipine
Peşi sıra coşturup dörtnala ufkunu
Yeşil bir ova gibi,
Mavi bir engin
Boncuk gözlerinden öteye
Vay ki gençtin...!

Feyz Kariha

Sebebi Böö İle Canı Möö Çekenlere

Gözlerimin merkezinde otlayan iştah
Milattan öncesine ritim tutturur
Bir süt çalkantısı kadar möö
Möö efkârımdan sağılan eyvah
Aklımın içe düştüğü her tur
Bir birine açılan girdaplarda seyyah..

Rengi kediye çalan bir orman kapısında
Tahterevalli danslar zillenir
Hangi yeşilin umuruna dokunsam
İçinde bir poetika dillenir
Kaşlarının arasında Hindu var abla!
Ulu bir ses duyulursa şimdi
Ki möö
Tapınmalar aşka gelir..

Patenti yok ses yankınlarının
Her ekoya uygundur zirvesi aklın
İç çekmeyen antenlere ölüm!
Ölüm içlenmeyen tenlere
Ve giyotinsiz empatilere
Ben ki sizi anlamak için kendimi öldürdüm..

Velhasılı sevgili mösyö, madam
Kendinize biraz fazla Fransızken
Ve bir yokuş sürüsü peşinizdeyken
Dilediğinizce bağırabilirsiniz
Aşkın ateist yeşiline
İç denizden akıp aklanan süt düşlerinize
Kimse ilişmez ses mönünüze
Hilkat delisi demeyip
Şiir tutmuşken elinizden
ve kurtulmuşken söz
kemiğe yar olmayan yerden..

Feyz Kariha

Sevmenin Göğünde Kuşmak

-Hüseyin Korkmazgil'in Akarsuyuna İç Sürerek-

Git, yoksa izdiham oluyorum sonrası hiç
Kalabalıklaşıyor alnımda bir ateş sonrası hiç
Nasıl da karanlık oluyorum sarılmak deyince sen
Nasıl da büyüyor tahtında bir diken
Öyle muzdarip bir gök ağrısı
Kasıklarında yağmurun cinnet sofrası
Git, yoksa yalnızlık oluyorum sonrası hiç..

Kırık bir cızırtı bu
Duyulan nefesin Kürt bir dağ gibi
Laz bir deniz...
Hırçın bir gölgesin savruk ve tıknaz
Nerenden sevsem kabrimde güller bitmiyor
Yeşermiyor bir barış
Avlumda terli kuşlar göğmüyor
Sonrası baharsız sonrası hiç...

Gözlerindeki haritadan yol çiz bana
Memleket bildiğim toprak avuçlarına çıksın
Sevmek Allah'ım... Sevmek, kalbim diye oyduğun et
Sevmek, benden bir parça atıp duran kafesimde
Aklımda çıkılmaz girdap
Hevesimde uçsuz bucaksız vadi
Ya ve sin ya ve sin ya ve sin
Okudum ve hürledim sonrası iç...

Depremın Marmara'sı gibi içli
Korkunun akrabası bir kuş
Atıp duran can kafesi
Nerede sevdiğim çöl kahramanlığı
Nerede dört kolla yapıştığım kucak
Ah nerede inat dirediğim ve açlık doğurduğum merhamet memeleri
Kimin gözleri kalbime doğru
Kimin elleri tutabilir toprağımdan
Musalla bildiğim aşk
Rahmet olsa geçirmez şu kapıdan
Allah'ım biraz amentü sür yaralarırna
Yorulduğ kendimle savaşmaktan...

Aktığımız serüvende film bitti, yüzünde perde bitti
Sahnesinde dalkavuk bir masal senden önce gitti
Kızmış değiliz, biraz bekle daha da susabiliriz
Ellerin ellerin ellerin
Bir trenin duasında amin gibi duran ellerin
Gitme, yoksa sarılmak dediğın sonbaharın tüyünde hiç
Ve kuşmak göğünde bir sevmenin...
Feyz Kariha

Sırat-ı Mustakim

bizi ulaştır
bizi ulaştır
o doğru yoldur ki
sen âlemin rabbi
sen âlemlerin
tüm hamdlerin rabbi
bizi ulaştır
hem Mâlik hem Melik
hem sahip din gününe
çetin bir kaydırma ile kaydırma
onlar bizim ayaklarımız
ulaştır sağlam olalım
ulaştır doğru kalalım
sadece sanayiz
sadece senden
ey bize biz olan
bize şah damarı sorgulatan
rahmin genişliğinde
rahmana ulaştıran
teşekkür ile
sena ile
hamd ile
bildik ve diledik ki
sen bizi ulaştır
ihdinâ
onlar bizim ayaklarımız
yol ise sana...

kararmış gibi gözlerimiz vakit geç
ellerimizde gençliğimiz heba
içimizde çağlayan nefis nehri
isyana tıklandıkça
bizi yola koy
kör bahçeye huysuz bir çiçek gibi
amellerimizin bükük feyzi
sen dileyen ve bağışlayan
ayaklarımız üzerinden
ihdinâ...

Feyz Kariha

Sokak Dutları İçin Yazılmış Şiir

Toprağına ve mevsimine
Ağaçtan girenlere...

Ey lezzetinde bin karga tamahı taşıyan dut
Kaldırımların tüneline
Yol bulduğun yok oluş
Benim içli tezimde...

Baharın telinde çalınan huşu
Bizi yaz ikindilerine usulca taşır
Üzerimizde tazelenen ezanlar
Üzerimizde yol hikâyeleri
Balkonların demir parmaklıklarından
Çocuklar yüzlerini dünyaya fırlatır...

Musavvir cennetlerden sana bakarız
Sen merhamete doğru taze bir rayihasın
Şenlikcisi oluruz onulmaz yaraların
Hiç savaşılmamış pamuk şekerlerin ve parkların
Biz
Kuş gibi geçip gitmenin
Bitmeyen mezarcılarıyız...

Ne zaman ki dalsız bir meyve gibi kalınca
Harabeye döndüğün her sokakta
kızıl bir köy kurmak istiyorum
Altında akan pekmezden ırmaklarla
Korsan bir duygu değil bu, hayır
Seni cennetten düşürmüş gibi leziz bir anneyken şu ağaç
Durmadan koşan yeşil esaretinken
Öykünmek elzemdir tanelerinden...

Tenine değen güneş renginden soğuyor
Şimdi yalnız bir tattır gerisi
Ve kimse dalından kopmuşluk nedir bilmiyor
Bıçağa uğruyor merhametin derisi...

Ebu leheb'in elleri kurudu bak
Kurudu yanlışa odun taşıyanlar
İbrahim'e ateş kurudu
Züleyha'ya taş kaldı tapınaklar
Yusuf'a kuyu kurudu
Sen niye kurudun kursağımızda
Velinimetiye kuşların ve kokun sokakların
İncilerden bir şelaleye sana musallat nefsimize
Niye kimsesizlikti yurdun...

Her daim bir cenk telaşı zamanın çemberinde
O inci şelalelerini yok eden serüvende
Ey dalında yayaları cezbeden
Ey teninde güneşler kurutan sokak dutları
Kirli kedileri sev onlarda senden
Ve çocuklar için
Çocuklar için biraz daha diren...

(sevgilim bu şiirde de senden bahsetmedim
Öpmedim dut yemiş bülbül dilinden)

Feyz Kariha

Söyle

Ey sesine kuşların tünediği
Elvedaya binecek son ürperti
Uçur nefesime degecek nefesini
Ve söyle
Durmadan büyüyen bu boşluk
Bir bahara beşik olabilecek mi
Söyle dolacak mı nehirlerin bakiyesi
Yağmurlar yeşerdiğinde inanacağım sana
Yağmurlar yeşile kandiğinde
Ne varsa sarıya tav şimdi
Kuruya ve solmaya
Hüzne akışkan hazan
İnadına her katresinde insan
Yıkık bir kent gibi zaman
Her şey can revan

Ey dedim sana ey
Nidası sen olan ey
Sesine burgulayıp hayatı
Söyle
Kessem hüznün damarını
Oluk oluk aksa acı
Kim olur intihar zanlısı
Çıglık bir inilti gibi yoklarsa suskunluğun kasıklarını
Kim veledi bilir doğan avazı
Ve her gece
Ay boynunu vurdurunca fecre
Karıncalar kuşatıp zamanı
Yokluğun mazisine çekince
Kim zaferi bilir
En çok ölüyken kazanılan savaşı

Söyle ey...!

Feyz Kariha

Söyleşi

《 Bir kelimeye tutunmanız gerekse idi bu kelime ne olurdu. Sizce dünyayı hangi kelime kurtaracak ve neden? 》

- Hmm...

Kelime: Abdurrahman... Aslında'' hmm'' derken zamandan bir parça düşünme payı elde ettim sandıysanız yanıldınız. Nerde, ne zaman bana bu soruyu sorsalar ki ilk siz sordunuz, ben hep, tek ve yegane olan bu cevabı veririm; Abdurrahman..!

Çünkü Abdurrahman öyle bir kelimedir ki, bütün insan devlerine kafa tutar. Bütün yoldan çıkmış hobitlere, tanklara, darbelere, kurda göz dikmiş kırmızı başlıklı kızlara, beyaz gömleğe, kaos teorilerine, Truva atlarına, yotta ohm felsefesine ve matematiğin hesapsız kalbine... Abdurrahman Allah işi bir şeydir. Ve dünyayı kurtaracak olan olanaklardan bir olağanlıktır o.

《 şimdik efendime söyleyeyim bizim, dünya gezegenini pek de ilgilendirmeyen bir merakımız var, sizce insan olmak Nasıl bir şeydir? 》

- Eeee....

İnsan olmak nasıl bir şey mi? eee dediysem bir çıkmaza düştüm zan edilmesin. Ee ile geçen zaman zarfınca içimden kahkahalar attım, son `e` ile 7 küsuratlık bir tarihçenin tam ortasından geldim. İnsan olmak elbette ki Abdurrahman olmamak demektir. Bence burada insan olmaktan önce kelimeyi bilmek gerekir. Mesela ABDURRAHMAN, kendine sağlam bir yer kurmuştur lügatte ve istilahta. Sahip olduğu manayı kendine yük saymaz Abdurrahman. Çünkü insan olmak isteyenlere ayna olma gibi mevcudiyeti vardır. İnsandan önce kelimeyi bilmez isek, insan olmayı anlayamayız.

Düşünüyorum da a c b siz seçtiğiniz konunun ne denli önemli olduğunu kavramış olabilir misiniz...

《 aslında bu kadarını düşünememiştik. Abdurrahman sağ olsun! son olarak bir kelimeyi bir trapezden atlatacak olsanız bu şanslı çocuk hangi kelime olurdu? 》

- Ben bunu bir önceki söyleşinizde gördüm. Kelimelerin kelimesi Fikir, kendini cevaba sunmuştu. İyiydi. Kelimeden sonra anlamamız gereken noktadır fikir.. Bu sıralama olmadan insanı ve insan olmayı oluşturamayız. Ben o trapezden Abdurrahman'ı atlatırdım. Nasıl atlatmam ki, hiç atlatılmayacak bir Abdurrahman mı o. Tam 1234567890 yıl oldu Abdurrahman dilimizden gideli. Ecnebi bir kelime gibi üzerimizde taşıdığımız. Ne biz doğru dürüst Allaha kul olabiliyoruz ne kulluk bizim üzerimizde doğru bir kelime. Ama seviyoruz Abdurrahman'ı... siz bilmiyorsunuz belki ama o, alfabenin, özenle bir araya getirdiği süsü. Merhameti barındıran bir sayfanın kalbini oluşturan satırın şah damarı. Siz bilmezsiniz belki, Abdurrahman neyin elinden tutsa o kendi lisanında hal bulur akmaya. Gözleri de var üstelik, tam dudağının kıyısında duran kuyu için bir yağmur duası gibi duran gözleri... siz belki Abdurrahman'ı bilmezsiniz, onu bilerseniz kendinizi bilirsiniz...

Feyz Kariha

Sudan Sebeplerle Sayıklamalar

Aşk bir sudur
Kuduran bir denizden misalen...

Lakin kanmayı beklemek
Kandırır adamı
Kanatır...

Aşığım...

Balıklarım olmalı şimdi
Ve balıkçılarım
Ve sen...

Sen
Adına mavi dediğim
Sen
Yüzünden içimi yaka yaka denizler içtiğim
Yoksun
Yoksunum
Ne içecek suyum var
Ne içilecek suyum
Yoksun
Yok suyum...

Dalga dalga çölleşiyor içimin ummanları
Daha tenime tuzun değmedi
Daha açmadım ağzımı diriltmek için seni
Daha yüzüm bir gökyüzüne serilmedi
Daha dalmadım bulutların beyaz yakasından içeri
Koklamadım güneşi
Daha...
Daha...

Kimin umurunda

Aşk
Git...

Git boğul kendi çölünde

Yorgunum...

Feyz Kariha

Şem Ve Açık Uçlu Pervane

Şemlerini yakmış morg gibi bakma gözlerime
En beter kumların yol kestiği çöl gibi
İdamesiz bir vatan bil ruhumu ve sür
intihar damlarında serili dururken şiir
Kelime büyüttüğümüz ağaçlardan
Beni cilasız latalara sür
Görüş dediğin kâh ela
Kâh gözlerine layık bir dürr...

İçinde çim olan alfabeyi, Akdeniz gibi
Damağında tutup üfle, nüfuz etsin kimyası iman etlerine
Sen konuşmazsan
Bir ah, nasıl el açıp dilenebilir
Şu maço duran ah, hangi dokunuşu rıza bilir
Sevgilim
Falların ten bulduğu panayırları
Fen bilimine inanışına ver
Dipte avladığımız gökkuşaklarımız var bizim
Denize daldırdığımız pat dağlarımız
Mumlarını yakmış bir morg gibi bakma gözlerime
Simli bir mil seç ve yeniden yaz
Ruhunun arabesk sınırlarına gidelim biraz
Ah Beyrut
Ah hicâz...

Ey çatık uçlu esas kural
Bizi kendimizden esirge
Uykumuzu geri ver gittikçe küçülen geceye
Kelimelerin çürük manalarına inat
Kuru dutların lezzeti var ağzımızda
Ezan sesine tekabül eden iyi sabahlarımız..
Hayatın son sayfasına şerh düşüle
Ey çatık uçlu esas kural
Gerçek diye bir şey yoktur
Baki olmayan her var
Bu yolun yolcusudur..

Feyz Kariha

Terkedilen Tren

Bir gitmek bir insanı bu kadar mı bekler doktor
Bir gitmek
Bir insanı...

Şeytanın ve gibisinin şerrinden eûzu
Euzu soğuşu yaratana, bahşedene güneşi sonra
Gelmeyi, gitmeyi, sevmeyi sonra kalamamayı da...
Bir barut ateşli kalbimin yanında usulca duruyorsa
Ve rayları besleyen trenlerin mahşeri hurdalıksa
İzheb izhebâ zehebtu...

Gitmek diyorum, ayakkabılarımı çalıyor merdivenler kayarak
Bir tren beni bekliyor, içinde kalbimi hizasına indirgeyen pencere
Cam kırıkları, yalın ayak, karanlık, çok pardon, hiç estetik olmuyor böyle
Gömleğini dik ve bekle sevgilim gelemeyeceğim koşarak
Kismet bir Allah katıdır, dünyaya sabretmek de öyle...

Bir şiir yazmaya çalışıyorum,şiir beni çalıştırıyor
mankurtvari bir eylem gibi çalıştırıyor
Kuretaj ediliyor molar yerleşimli ölülerim
Dişim ağrıyınca aklıma geliyor beni bekleyen tren
Forsepsle çekesim geliyor onu olduğu yerden
Kavlimden önce ellerime düşüyor sığınmacılar
kendilerine bir kent kuramıyorlar, ah! Yazılıp çizilmeden...

Ayrılığı hiçbir caize sığdıramıyorum doktor
Trenlerin namusu hüzne helalken üstelik
Ve topraklanamıyorum
Bileklerimin ağlamasında
Annemin yeşeren saksıyâtında
Misalle ki bu olay kuşlar için tam brontofobilik
Hangi ürperti güzel durmaz bir dişçi koltuğunda...

Feyz Kariha

Teyel

Alzheimerlı bir kitapta düştün
Bir cümleye millet olamayacak kadar bağımsız
Bu durum masallara bile kuşku eğirtir.

Seni cesurca haylazlıyorum...

Ateşin nabzını ormanlar tuttuğundan beri
Mor renk insana lüzumsuz değil
Zenne bir komutan koyunca suyu yola
Düşman zaferlice uyuyabilir
Veysel'e vuslatken hırka
Ve üzümler hor bakıyorken şaraba
Bir zenci küpesinde bir molla asılabilir.

Kendimi siyah beyaz bir kediye boyuyorum...

Uyanmak hayallerin intihar halidir sevgilim
Dünyanın kurumuş dudaklarıyla inlemektir
Eğer uyursak
Uç beş çaylarına kırkikindilerle gidebiliriz
Maşallah bir mavi düşürür nazarından
Biz nur topu acılara gök döşeriz
Açma gözlerini
Daha simite kıtır düşmemiş,
Martılar şiirin gözbebeklerini doğuramayacak kadar ayık
Ve çoktan iki lakırdıya feda edilmiş kemanın teli
Açma gözlerini
Bu keder bir rüya dibine gömülebilir.

Uyuşan azalarımızı bağış kutusuna teyelliyorum...

feyz_kariha

Feyz Kariha

Tutsak

Yüreğimi kuru bir kalemin gövdesine yüklediğimden beri
Sana yazıyorum
Sen kalemimin can suyusun
Sen yalnızlığımın hayat hikâyesi...

Her sabah üstü kırılğan bir kalbi topluyorum gözlerimden
Patlıyor yaralarımın onulmaz dikişler silsilesi
Gün boyu ak kâğıtlara çözülüyorum içimden
Hasret sorgulu bakışlar bırakıyor satır aralarına
Gülüşü medcezir mecazlar sararken titrek anlamların belini
Kelime yatağından sıcak ilgiler gönderiyorum sana

Sevgili
Yalnızlığımın fazileti
Yağmura banıyorum seni
Bereketleniyorsun
Bir yarım ada kızgınlığı taşıyan dudaklarıma
Olabilmişince yağıyorsun

Hasretini giydirip kendime
Yavaş yavaş soyunan mevsimin bağına gidiyorum
Baharın her yeri hazanın her yerine tutsak
Bir yağmur iskeletine dönüyor gözlerim
Gördüğüm her manzara ıslak

Bir fısıltı gibi rüzgârı besteliyorum dudaklarına
Ne güzelde ısıklıyor bizi kuşlar
Öfkesi pişkin semada
Kanadımızdan akan sular
Pir-i fani hayaller asıyor
Her bahar ölüm şamatasına

Biliyorum
Hiç duymadığın saçlarımin kokusu
Burnunun tavan arasında
Hadi uçur yüzünü
Ve göm rüzgârıma
Ki kısalsın aklım
Ermesin yokluğuna

Sevgili
Sensizken bilmişliğim
Lafu güzaf seyrinde bir kalemdim
Beyazı olmasa bu kâğıdı terk ederdim
Şimdi biçilmiş yalnızlıklar uğuldanıyor içimde
Tutuşuyor kelimeler
Bir alev ki alev
Yandıkça yazıyorum
Yazdıkça çoğaltıyorum yüreğimi
Yeşeriyor kelamın heyelan gövdesi...

Feyz Kariha

Varlığın Tepeden Tırnağa Yürek Doyumu Varlığımın

Ey aşk sen

Sağanak sağanak haykırışlarda
Bir damlayla ruhumu çelen
Çatlayan arsız dudaklarıma
Can gülü diye serpiyen...

Ey aşk

Nefesini nefesimde diledikçe
İçimde Babil'in asma bahçeleri kuruluyor
Azgın Fırat vuslat diliminde
Kova kova sarhoşluğu suluyor...

Ey

Gülüşünü soluksuz içtiğim
Merkezinde dur titrek ellerimin
Yık sefer ayarlı zamanlarımı
Kaldır uçurtmamın park yasağını
Kaldır ki silinsin
Pür telaş hayatın üzerindeki
Namahremligim...

Feyz Kariha

XXL

Bir şişmanlıktan geliyorum
Gram gram rehavet endişesi
Sütlü terin avluya sızması gibi
Bir şişmanlıktan geliyorum
Gürbüz atakların stres yatakları
Kelimelerimi doladığım kadar var belin
Ah içinden sarılmak geçen kemerlerin
Aşk yemeğin tadını nasıl değiştiriyorsa
Şehvet gibi emilensin Avrupa
Ali damağısın özenti soylu hayallerin...

Gözlerine körlediğin kadar varım
Cebren ve sehven kadar var
Kırılmış arzuların yapay yatıştırıcısı işte ellerim
Yatağın sol boyutu gibi duvar
Şimdi ben karanlığın hangi köşesini
Gece bilip de uykumu devireyim...

Neden rebiyülevvelde gelmiyorsun
Örneğin bir cumayı tatile bağlayan gecede
Afrika medeniyeti gibi hesaplaşırđık
Üryan toprak ve güneşten hasıl esmer havuz
Hesaplaşırđık yüzdükçe derine
Senin yüzünden çocuklar geçerdi
Bir rahmin yetimi çocuklar
Hesaplaşırđık terlerdi atlas...

Bu açlık beni şişmanlatıyor
Boynum iki kat oluyor vebalden
Göğsümde gam katmanları
Bir şişmanlık geliyor, dilime sığamıyorum
Sığamıyorum kırmızı çizgiler geçiyor her yerimden
Satır başlarını neden germiyorsun
Kuşak çatışması kaşlarınla
Neden öpmüyorsun bir haritayı eninden.

Gelmiyorsun turuncu başlıklara atanıyor her şey
Kiramen katibinden sual olunmaz
Muhasebe kitaplarından bir eyvah düşüyor
Helali hoş metresimiz olan gökyüzünün
Borcu cebimizde
Cebimiz ellerimizde üşüyor...

Gecedir ışığı ağızından emen tek karanlık
Benim ruhum gerisidir.
Damarına bastığım patikadan yol gönderdim sana
Çatlamış acının kalbinden

Ve Şizofren vadilerden
Etini astığın o muhteşem askılık
Dünyanın kalubelaya dönüş yeridir...

Şişman bir avım kendi ağımda
Beni toplayan gemi
AŐksa
Lütfen Âmin deyiniz
Kalbimiz için Rabbena âtina....

Feyz Kariha

Yağmur'a

Mavi gözlü bir kadın gibi yağmasaydın güneş batığı denizlere
Ufuktan süzülürcesine gelen yaşama arzularım
Yerleşir miydi içimin dehlizlerine alevkâr mum gibi
Batmamak için küreklerimle yüreğimi dövmem gerekti
Ve yorulması aklımda kalmalıydı bir anne duasının Rabbena sesi...
Çocuk olsaydım şimdi ve batmak zifostan ibaret olsaydı
Dilimde Arap kızları camdan bakarak gülerdi...

Günden güne toprağa benziyorum şu benzime bak
Sen sanattan anlarsın bak!
Genç bir adam iştahıyla peydahlıyorsun toprak kokusunu
Yeşile boyanıyor nefes vericiler
Çıldırılmış gibi çakıl taşlarıyla raksın
Yeniden var olmak için toprağın karnına girmen çıldırılmış gibi
İstifa etmeye meylettirecek kadar karıncaları zorlayışın
Bir ömür muhatarasıdır sensiz yaşlanmak...

Kadavraya gül düşse şiire yalan düşse
Bir serçe bir kartalı hor görmeden evlat edinse
Ve ben en çok suya benzesem
Dağ inzivalarında posterce çağlayan
Paltosunun altında nice ağıtlar boğan
Bu şiddetli huzur benim
Bu kafeslenmeyen rüzgâr
Aklıma damlayan belig yağmurlar
Gölgemin üstüne bir Yusuf-u ay düşse...

Sen yağmur
Bir bebek pudrası gibi serpilsen de taptaze baharın tenine
Ölümün olduğu yerdesin
Burada aynı çatı altına dolmuş müstakil yalnızlıklar var
Sokak satıcıları yükseklik korkuları olan ev halıları
Şehrin göbeğinde ıssız ada hoyratlığı
Yani düşüp düşkün olsan kartondan evlerin olsa
Kuru bir selpak parasına doyursan karnını
Elini cebine atmamak için aynı hızla devam eder Allah'ın arabaları!

Bak yağmur bunlar annesini kaybetmiş sivrisinekler
Kanında gezinen sızlanma bundan
Nasıl da trenlerin ta anasına varıyor ayrılıklar bak
Bak özgürlük denilen şeyin cinsiyetine düşen lekeye
Bir Meryem Daha gelecek İsa'nın çarmıhından...

O yüzden şimdi ben
Şemsiye açıyorum heykellere
Senin muhatabın benim
Beni yağmala!

Kadavraya gül düşmese şiire yalan ilişmese
Bunalma!
Yağmur duası diye bir şey var...

feyz_kariha

Feyz Kariha

Yalnızlığın Göğsü

En güzel yaratılışla
Beyaz ruhlu bir kadın
Sivri topuklu aklıyla
Pek kıvrak
Pek işveli
Henüz tescillenmemiş
İntiharı demode eden
Deliliği...

Teninde kendi coğrafyasını kemiren
Kıskanç nehirlerin tuzu
Beyninde pek acele çiğnenmiş
Gece bulantılı hayal yutkusu
Er ağacının gölgesinde kesilmiş
Anka adağı son umudu...

En güzel yaratılışla
Şeffaf tenli bir kadın
Yüzünde vitrin giydiren
Kaygan yıldızların izi
Pek parlak
Pek çiyli
Daha düğümlememiş
Delilikten geçen
İntihar ipliği...

Feyz Kariha

Yaşamaya Karşı Küçük Sempati

öpüyorum önce birkaç kelimeyi ve şiiri alıp çıldırmanın üstüne koyuyorum...

aşkla yelteniyorum ortasında bulunduğum cehennemi ölümsüz kılmaya
diyorum gel
gel ve uzan toprağıma
insan olmayı çıkar üzerinden
aşk kalsın yalın ve üryan
yaşamaya karşı küçük sempatimsin sen...

arzuyla yetişir dudak gülleri boynunda
boynun ki bir ince sıradır
ben sana bir bacak sunsam kırık masadan
estetığın kanında ölü rötüşler ayaklanır...

şüpheliyim şu olağan zaman yüzünden
Kendimi 33 den geriye çekemiyorum
ben hangi denizdeyim böyle yüzmeden vardığım yer hep ileri
bu geri dönüşümü olmayan trenler kimlerin çeyizi
çarşafllara sardığım hüzzamlı tenim
aşk diye ateşlere inat açarken
komodinden kendime bir göz seçemiyorum
ki yerleşmek bir bavulu açmaktan ibaretti...

aşk kült bir lisandır sevgilim
cefa sevmekten azletmez kalbi
hadi içte son istasyonda beni
boynundan geçen ırmaklardan bahsedelim...

feyz_kariha

Feyz Kariha

Zeyla'nın Toprağı

Çok aşkım acıyor sevgilim
Aşkım kalbime yakın bir yerde acıyor
Allah pirinci iyi yapıyor iyi yapıyor bulguru
Annem memleket vuruyor yemeğin demine
Ben çok pişmiş seviyorum dolmanın içini
Sen sevmiyorsun sana tabiat, sana ırmak içimi
Pişmeye meyyal bir yapım var oysa
Aşklamak kadar ten açıcısın sen
Aşklanmak kadar pişkin denizim
Öpüşsek toprağın ağzından, dağılacak masa
Ortada buluşacağız ve belime dokunacak dans
Göz kubbelerinde ufuk var sevgilim
Göz kubbelerinde sıratı geçmek var!
Kalbimin çeperine seni taşıyan aşk
Beni Allah'ın kulu yapıyor...

Başına sarık mantığı konsun istiyorum
Öyle güzel ki ince kumaşların fikrinden dolması seni
Ellerimden güvercinler dikiyorum
Gerdanımdan süt içen güvercinler
Dokunuyorsun ve öylece kalıyoruz plastik
Sütlaç kadar annemsin, sınav kadar dünyam
Hurilerin üzülmesisin gerisi ideolojik....

Aşkıma savaşlanmıyorum o öyle acıyor
Sûr Azrail için neyse
Neyse mahşer Allah için
O denli yüz yüze gelmiş bir son
Gibi yalnız, gibi hakikat, gibi boş
Durup seyrediyorum çölün sancıyan duruşunu
Yağmurun yeşilsiz kalmış kel vuruşunu
Ey acı sana benim içim hep hoş
Aşklamak kadar ten açıcısın sen
Aşklanmak kadar pişkin denizim
Sana adıyorum toprağın son oyununu...

Feyz Kariha

Zihayat

Bir çöküşün zihayatını
Bohçana sarıp geldiğin gün
Sürmenaja durur rimel
Acının paslı kirpikleri
Hüznün cömert yüzünden akıp gider...

Ve yalnızlık
Ve acı
Ve yokluk
Bulunca mahreme açık bir meydan
İmanına zorladığı hayata taharet çeker...

Ve aşk
Bir meczup sesi
Yağmurla yeşeren su kokusuna müsavi
Akşam tepsisinde sıyırıp güneşi
Aç ve yoksul gözlerime iner...

Feyz Kariha